

ROTA

Słyszalne na Litwie
na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

18-24 grudnia 2025 r., nr 1391

Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki
w Kowalczukach ma 60 lat

Pokolenia pod jednym dachem

Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczukach, w rejonie wileńskim, świętowało swoje 60-lecie. Uroczyste obchody jubileuszu uświetniły występy artystyczne uczniów i prezentacja kroniki szkolnej „Pokolenia pod jednym dachem”.

Była to piękna uroczystość pełna wzruszeń, wspomnień, radości oraz słów wdzięczności wszystkim, którzy tworzyli i nadal tworzą historię tej szkoły.

Wydarzenie zgromadziło uczniów, nauczycieli, absolwentów, byłych nauczycieli i zaproszonych gości. „Życzę, aby w Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki nigdy nie zabrakło uczniów – coraz to nowych, żądnych wiedzy i zmotywowanych pokoleń” – powiedział mer rejonu

wileńskiego Robert Duchniewicz. W podziękowaniu za wieloletnią pracę nauczycielom wręczono dyplomy dziękczynne. Na ręce dyrektorki Katarzyny Macuk mer wręczył prezent od Samorządu Rejonu Wileńskiego – bon o wartości 1500 euro na potrzeby gimnazjum.

Pięknego jubileuszu gratulowali społeczności szkolnej: Konsul Generalny RP na Litwie Dariusz Wiśniewski, radny Stanisław Za-

Dokończenie na s. 20

Niebowskazy

OCHRONIARZ

Uśmiech to obowiązek chrześcijański
chyba inaczej
to anioł ochroniarz
co wyciąga za prawą i lewą nogawkę z rozpacz

Ks. Jan Twardowski

Waldemar Tomaszewski spotkał się z Papieżem Leonem XIV

Europeuseł Waldemar Tomaszewski tuż po spotkaniu w Watykanie z Ojcem Świętym Leonem XIV

W stolicy Włoch, Rzymie, odbyło się wyjazdowe posiedzenie Frakcji Europejskich Konserwatystów i Reformatorów w Parlamencie Europejskim, której członkiem założycielem jest lider polskiej społeczności na Litwie, europeuseł Waldemar Tomaszewski.

10 grudnia Papież Leon XIV na specjalnej audyencji przyjął postów do PE reprezentujących Frakcję EKR, podczas której udzielił pasterskiego błogosławieństwa i z każdym politykiem z osobna zamienił kilka słów. W trakcie rozmowy z Ojcem Świętym Waldemar Tomaszewski zapoznał Leona XIV z nazwą par-

tii: Akcja Wyborcza Polaków na Litwie – Związek Chrześcijańskich Rodzin, a szczególnie z drugim członem nazwy odwołującym się do chrześcijańskiego świata wartości. Przedstawił też Jego Świątobliwości logo partii, którym jest chrześcijański symbol ryby z rodziną, co spotkało

Dokończenie na s. 4

Gala „Polish Business Awards 2025” w Ambasadzie RP w Wilnie

Budowanie stabilności i dobrobytu w regionie

10 grudnia w Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie po raz XIII wręczone zostały nagrody „Polish Business Awards”. W corocznym wydarzeniu, organizowanym wspólnie z Polsko-Litewską Izbą Handlową, uhonorowano polskie i litewskie firmy, które w danym roku odnotowały znaczące osiągnięcia w zakresie rozwoju handlu i inwestycji pomiędzy oboma państwami.

Grzegorz Poznański, chargé d'affaires RP na Litwie, powitał zgromadzonych gości, a w swoim wystąpieniu podkreślił znakomity stan stosunków gospodarczych pomiędzy Polską i Litwą. Polska pozostaje dla Litwy jednym z najważniejszych kierunków eksportu, czołowym dostawcą towarów i usług oraz jednym z głównych miejsc lokowania

Dokończenie na s. 21

FOT. MARIAN PALUSZKIEWICZ

Maksyma tygodnia:

„Ludzie zapomną, co powiedziałeś, ludzie zapomną, co zrobiłeś, ale nigdy nie zapomną, jak się czuli w twoim towarzystwie.”

Maya Angelou

PASTERKI w kościołach Wileńszczyzny

24 grudnia:

• Balingródek – godz. 18.00;	• Olany – godz. 17.00;
• Bezdany – godz. 18.30;	• Podborze – godz. 18.00;
• Bujwidze – godz. 19.30;	• Podbrodzie – godz. 20.00;
• Butrymańce – godz. 20.00;	• Podbrzezie – godz. 21.00;
• Czarny Bór – godz. 19.00;	• Połuknie – godz. 17.30;
• Dukszty – godz. 18.00;	• Porudomino – godz. 19.30;
• Dziewieniszki – godz. 18.00;	• Powiewiórka – godz. 19.30;
• Ejszyszki – godz. 22.00;	• Rudniki – godz. 19.00;
• Grzegorzewo – godz. 20.00;	• Rudomino – godz. 21.00;
• Jaszuny – godz. 21.00;	• Rudziszki – godz. 21.00;
• Jęczmieniszki – godz. 19.00;	• Rukojnie – godz. 20.00;
• Kamionka – godz. 17.00;	• Rykonty – godz. 19.00;
• Kiena – godz. 18.00;	• Rzesza – godz. 21.00;
• Koleśniki – godz. 20.00;	• Soleczniki – godz. 22.00;
• Korwie – godz. 20.00;	• Stare Troki – godz. 19.00;
• Korkożyski – godz. 18.00;	• Suderwa – godz. 20.00;
• Kowalczuki – godz. 19.00;	• Sużany – godz. 19.00;
• Landwarów – godz. 20.00;	• Szumsk – godz. 21.00;
• Ławaryszki – godz. 20.00;	• Szyłany – godz. 18.00;
• Soleczniki – godz. 22.00;	• Święciany – godz. 19.00;
• Mejszagota – godz. 21.00;	• Waka Trocka (kaplica) –
godz. 17.00;
• Mickuny – godz. 21.00;	• Wojdaty – godz. 21.30;
• Miedniki – godz. 22.00;	• Wisaginia – godz. 19.00;
• Mościszki (kaplica) –
godz. 16.30;	• Taboryski – godz. 19.00;
• Niemenczyn – godz. 22.00;	• Troki – godz. 17.00;
• Niemież – godz. 21.00;	• Turgiele – godz. 21.00.
• Norwiliszki – godz. 16.00;	

Wilno

- Kościół Ducha Świętego – godz. 21.00;
- Kościół bł. Jerzego Matulewicza – godz. 20.00;
- Kościół Niepokalanego Poczęcia NMP – godz. 19.00;
- Kościół Odnalezienia Krzyża św. (Kalwaria Wileńska) – godz. 19.00;
- Kościół Opatrzności Bożej (Dobra Rada) – godz. 19.00;
- Kościół św. Jana Bosko – godz. 23.00;
- Kościół św. św. Jakuba i Filipa – godz. 22.00;
- Kościół św. Józefa (Pilaite, Zameczek) – godz. 20.00;
- Kościół św. św. Piotra i Pawła – godz. 20.00;
- Kościół św. Rafała – godz. 22.00;
- Kościół św. Teresy (Ostra Brama) – godz. 20.00;
- Kościół Wniebowzięcia NMP (franciszkański) – godz. 24.00;
- Kościół Wszystkich Świętych – godz. 18.00;
- Kościół Chrystusa Króla (Kolonja Wileńska) – godz. 18.00;
- Kościół Królowej Pokoju (Nowa Wilejka) – godz. 22.00;
- Kościół św. Kazimierza (Nowa Wilejka) – godz. 18.00;
- Kaplica parafii św. Jana Pawła II – godz. 18.00.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Transmisja Mszy św. na Boże Narodzenie

25 grudnia, na Boże Narodzenie, TVP Wilno będzie transmitować Mszę św. z wileńskiego kościoła św. Rafała o godz. 9.00. Mszę św. będzie celebrować proboszcz parafii ks. Mirosław Grabowski.

Kościół św. Rafała został ufundowany w 1703 r. przez pisarza ziemskiego litewskiego Michała Koszczyca dla księży jezuitów. Grunt pod budowę świątyni na Śnipiszkach ufundowała rodzina Sapiehów. Z powodu wojen budowa kościoła została zakończona dopiero w 1740 r. Jest to barokowa trzynawowa świątynia. Po kasacji zakonu jezuitów kościół przeszedł w ręce zakonu pijarów. Od 1791 r. kościół jest parafialny. Ostatnio zostało odnowione wnętrze świątyni.

Wzmocnienie działalności dziennych centrów dziecka

5 grudnia odbyło się spotkanie pracowników dziennych centrów dziecka rejonu trockiego. Celem było wzmocnienie współpracy, dzielenie się doświadczeniem i poszukiwanie efektywnych rozwiązań w codziennych wyzwaniach. Uczestnicy dyskutowali o kompleksowej pomocy, o sprawach finansowych. Zaprezentowano projekty, gdzie zostały uwzględnione bezpieczeństwo i motywacje dzieci, kompetencje pracowników. Omówiono także możliwości organizowania tematycznego nauczania.

W 2025 r. do dziennego centrum dziecka w rejonie trockim uczęszczało 136 dzieci. Usługi dla dzieci w rejonie trockim świadczyły dzienne centrum dziecka Caritasu parafii Zwiastowania NMP „Akimirka” w Landwarowie, dzienne centrum dziecka filii Litewskiego Kolegium Demokratycznego Kształcenia „Navininkai”, dzienne centrum dziecka „Čižiūnai”, dzienne centrum dziecka rejonu trockiego, dzienne centra dziecka Socjalnego i Wspólnotowego Centrum Usług „Drauge” w Landwarowie i Połukniu.

Bezpłatna pomoc psychologiczna

Biuro Zdrowia Publicznego rejonu trockiego zaprasza na indywidualne konsultacje lub grupowe zajęcia u psychologa. Indywidualne konsultacje są anonimowe i bezpłatne, bezpośrednie lub w trybie online. Tematyka zajęć grupowych: praktyczne kierowanie stresem, opieka chorych na demencję, pomoc dla kobiet w depresji poporodowej, pomoc dla pragnących rzucić palenie. Konsultacji będzie udzielać i zajęcia będzie prowadzić psycholożka kliniczna Irma Sabonytė. Chętni skorzystania z usług psychologa powinni zarejestrować się pod nr tel. +370 61143841.

Konkurs – oglądnij wszystkie choinki rej. trockiego

Samorząd rejonu trockiego zachęca do uczestniczenia w konkursie, polegającym na dotarciu do 8 choinek w rejonie trockim, sfotografowania i zamieszczenia ich na swoim facebooku a następnie wysłaj je na Facebook samorządu rejonu trockiego. Termin wysłania zdjęcia choinek do 6 stycznia 2026 r. Zwycięzcy konkursu oczekuje nagroda – termos i miętuski pled. Choinki są w Trokach, Landwarowie, Rudziszkach, Wysokim Dworze, Hanuszyszkach, Starych Trokach, Grendawie, Połukniu.

Jak wypiekają się opłatki

19 grudnia w ośrodku kultury w Kiauklach o godz. 17.30 odbędą się zajęcia, podczas których można będzie śledzić proces wypieku wigilijnych opłatków. Zajęcia będą prowadziły muzealniczki klasztoru w Widzieniszkach w rejonie malackim Kristina Degutienė i Kristina Pumputienė. Opłata – 5 euro.

Spektakle dla dzieci i rodzin

21 grudnia w ośrodku kultury w Kiauklach o godz. 16.00 lokalny teatr „Šėpa” zaprezentuje dla dzieci bożonarodzeniowy spektakl. Imprezie będzie towarzyszyć wystawa prac twórczych Žilvilė Adomavičienė.

27 grudnia w ośrodku kultury w Ancinach o godz. 14.00 lokalny teatr „Žibinčius” zaprezentuje widowisko dla całej rodziny „Boże Narodzenie niedźwiedzi”. Można będzie oglądać wystawę „Świat niedźwiedzi”.

Jan Lewicki

Europa w prawdzie i szoku

Nowa Narodowa Strategia Bezpieczeństwa USA, która została opublikowana 4 grudnia br., wywołała burzę i szok w Europie. Dokument przedstawia bowiem Stary Kontynent jako upadający, zmierzający do samozagłady i przez to stwarzający jako wiekowy partner problemy dla Ameryki.

Administracja Trumpa postrzega Unię Europejską jako partnera owszem, ale specjalnej troski, któremu należy bardzo pomóc, aby uniknąć on „perspektywy zagłady cywilizacyjnej”, jak się wyraził prezydent w wywiadzie dla „Politico”. Oczywiście słowa takie nie mogły nie wywołać konsternacji, a nawet głębokiego szoku u adresata czyli w Europie, a ściślej mówiąc wśród elit zaliczających siebie do tzw. liberalnej demokracji. Takie skrytykowanie naszej świętej Unii, w której wiele państw „przestanie być krajami nadającymi się do życia” z powodu ich nonszalanckiej polityki migracyjnej, mocarnie wręcz ubodło architektów współczesnej intergracji europejskiej, tak że Trumpa pewnie chcieliby wystać na Marsa. Wystrzeliliby go pewnie na Czerwoną Planetę, gdyby tylko mogli i gdyby nie świadomość, że Europa w aktualnej sytuacji geopolitycznej jest w pełni zależna od Ameryki. Spadła do roli obiektu w światowej polityce z własnej woli i głupoty. W Strategii o tym dużo jest do poczytania. A diagnoza ogólna jest rzeczywiście szokująca. Zapaść na wielu frontach grozi Starej Dobrej Europie najgorszymi scenariuszami. „Cenzura wobec wolności słowa, tłumienie opozycji politycznej i prawdopodobne zniszczenie cywilizacji w wyniku obecnej polityki migracyjnej”, to są wyzwania, którym musi stawiać czoła, o ile chce przetrwać. Inaczej alternatywą będą nostalgiczne wspomnienia i kartki w starym albumie, przypominające byłą świetność kontynentu, na którym wykształciła się i rozwinęła najwspanialsza cywilizacja w dziejach.

Jednak takie zdroworozsądkowe ostrzeżenia Amerykanów wobec ich europejskich partnerów zadziały na partnerów jak czerwona płachta na byka. Z wściekłością i pianą na ustach „libkowie i lewactwo”, jak współczesne europejskie elity definiuje redaktor Stanisław Janecki, zaatakowały Trumpa za jego wtrącanie się w ich europejskie sprawy wewnętrzne, za próby rzekomego rozbicia UE drogą wspierania w poszczególnych krajach członkowskich sił faszystowskich. Bo u „libków i lewactwa”, każdy kto nie jest z ich ogrodu utopii i omamów, to faszysta. Kto sprzeciwia się likwidacji państw narodowych – faszysta, kto przeciw

nielegalnej migracji – faszysta, kto daje opór tęczowym ideologom – faszysta. A takowych jest coraz to więcej na kontynencie. Georgia Meloni i jej Bracia Włosi we Włoszech, Viktor Orban i jego Fidesz na Węgrzech, Zjednoczona Prawica w Polsce, Partia Wolności w Austrii, Zjednoczenie Narodowe we Francji itd. itp.

Oczywiście nowa Narodowa Strategia Bezpieczeństwa USA – to nie jest dokument o transgeneracyjnych myślach, jakie zwykło płodzić światowe lewactwo. Jest to dokument odzwierciedlający przede wszystkim interes narodowy USA, zakładający cele i środki, jak ten interes ma być prezentowany i broniący w globalnym świecie. I chyba nie jest to niczym kontrowersyjnym. Każdy rząd każdego państwa na ogół to czyni z wyjątkiem współczesnej Targowicy. Dla nas Europejczyków pozytywne jest to, że interes Stanów Zjednoczonych w wielu przypadkach jest zbliżony z naszym. Amerykanie podkreślają zresztą, że w swoim dobrze pojętym interesie w Europie widzą sojusznika, z którym historycznie dzielili te same wartości i światopoglądy. W dobie tzw. liberalnej demokracji z Europą jest ten kłopot jednak, że ona sama weszła na drogę agresywnego zwalczania swej własnej cywilizacji, o czym prosto w oczy powiedział liberalnym elitom Europy D. J. Vance podczas Konferencji Bezpieczeństwa w Monachium. Diagnoza zatkała słuchających, nie spowodowała jednak żadnej refleksji. Powtórzona i rozwinięta w Strategii wywołała wściekłość wśród misjonarzy lewactwa i liberalizmu w dekadentycznym słownictwie. „Działania Unii Europejskiej podważają wolność polityczną i suwerenność. Polityka migracyjna negatywnie przekształca kontynent i wywołuje konflikty. Coraz powszechniejsza jest cenzura, prześladowanie politycznej opozycji, spada wskaźnik urodzeń, postępuje utrata tożsamości narodowych i pewności siebie Europejczyków”. Słowa przykre dla ucha każdego demokraty, owszem. Ale przestrogi Amerykanów są oparte na realnych, skrupulatnych wyliczeniach i faktach. Jeżeli nic się z nich nie zmieni, to kontynent już za 20 lat, a może i szybciej, zmieni się nie do poznania, ostrzegają partnerów Amerykanie. Czy adresaci tych słów jakoś je przyjmują, próbują polemizować? Nic z tych rzeczy. Żadnych kontrargumentów, żadnej próby polemiki opartej na uczciwym intelektualnym podłożu. Tylko wyśmiewanie, agresja, negowanie rzeczywistości. Tak zachowują się ludzie totalnie nieodpowiedzialni albo ignoranci, albo durnie, albo celowo niszczący porządek, który ze względów ideologicznych nienawidzą. Amerykanie starają się wręcz łopatać do głów wkładać unijczykom, że jeżeli nie ogarną się na własnym podwórku, nie przywrócą u siebie demokracji bezprzymiotnikowej, nie wrócą na drogę prawdziwych, odwiecznych wartości – nie odzyskają pewności siebie. A to oznacza, że oni zza oceanu nie będą w stanie im pomóc. Nie będą mogli pomóc w przywróceniu strategicznej równowagi w relacjach

z agresywną Rosją, przed którą na zachodzie Europy rządzącym trzęsą się tyłki. Boicie się Rosji, która was lekceważy, a nam nie pozwalacie zmniejszyć ryzyka konfliktu, ostrzegają. Owszem przywrócenie pokoju na Ukrainie jest rzeczą arcytrudną i Amerykanie nie zawsze rozumieją nasze obawy i zastrzeżenia. Twardo negocjujemy, razem dostrzegamy realia.

Ale w Strategii administracja Trumpa puka niejako do wyobraźni Europejczyków – czy w tej trudnej sytuacji, w jakiej się znaleźliście się, czas jest na ideologiczne eksperymenty i w gospodarce, i w sektorze energetycznym, i w społecznym. Czy próby pozostawiania pasażerem na gapę w NATO przez niektóre kraje w Europie, to dobra odpowiedź na współczesne zagrożenia. A obniżanie potencjału gospodarczego kontynentu z 25 proc. światowego PKB do 14 proc. umacnia pozycję wobec Rosji, czy wręcz przeciwnie, takie są tezy amerykańskiej Strategii Bezpieczeństwa. Amerykanie z konserwatywnego obozu przekonują liberalną Europę, że indoktrynowanie młodzieży „wartościami” ze śmietnika myśli ideologicznych szaleńców nie przyczynia się do poprawy stanu demografii na kontynencie. Raczej całkowicie ją demoralizuje i pozbawia chęci do zakładania zdrowych rodzin. Statystyki są aż nadto czytelne. Przyjmij „wartości” liberalnej demokracji, a wymrzesz. W żadnym kraju tej demokracji nie jest inaczej. Wszędzie demograficzna katastrofa. Europa więc staje się dla Amerykanów nie partnerem, tylko balastem. A tymczasem wyzwania globalnego świata, coraz bardziej drapieżna konkurencja ze strony różnych wątpliwych „demokracji” wymusza na Amerykanach korekty priorytetów jako światowego hegemona. Obudź się zatem Europo! USA nie chce sobie pozwolić na skreślenie nas z listy sojuszników. Stany będą „współpracować z krajami, które chcą przywrócić swoją dawną świetność”, ukrócić wywrotowców kulturowych, powstrzymać subwersję kulturową, odzyskają kontrolę nad swymi granicami, co zawsze było w historii, głosi Strategia.

Czy Europa usłyszy ten głos i zechce z drogi samozagłady? Myślę, że w wielu krajach na Zachodzie jest już za późno. Nastąpiły tam procesy nieodwracalne. Profesor Norman Davies, znakomity historyk, ale i piewca liberalnej demokracji, w niedawnym wywiadzie dla „gazety.pl” mówi wprost, że Anglia się rozpadnie. Kto tylko może stara się uciekać do Kanady, Australii, Nowej Zelandii, bo na wyspach brak jest perspektyw, brak stabilności, pewności prawa, no i drastyczny deficyt bezpieczeństwa. Profesor nie pojął, skąd te plagi, ale Strategię USA uwiarygadnia, choć i nieświadomie. Komiczne, że „gazeta.pl” w jednym swym artykule wyśmiewa Trumpa, pisze o szokujących jego wypowiedziach o Europie, by w wywiadzie na sąsiednich łamach wszystko to potwierdzić. Szokująca ślepotą...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wieleńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Białoruś wstrzyma „eksport” balonów na Litwę

Wysłannik prezydenta USA Donalda Trumpa, John Coale, poinformował, że Białoruś zgodziła się wstrzymać przeloty balonów nad Litwą. Urzędnik dodał, że oczekuje uwolnienia w najbliższych miesiącach kolejnych

więźniów politycznych więzionych przez białoruski reżim. Jak przypomnieli agencja Reuters, balony meteorologiczne używane przez białoruskich przemytników papierosów doprowadziły w ostatnich miesiącach do kilkunastu zamknięć lotniska w stolicy Litwy Wilnie. W związku z tymi naruszeniami przestrzeni powietrznej litewski rząd w ubiegły wtorek wprowadził w kraju stan sytuacji ekstremalnej. Decyzja władz nie wiąże się z ograniczeniami praw obywatelskich mieszkańców. Przywódca Białorusi Alaksandr Łukaszenka stwierdził, że Litwa wyolbrzymia problem.

Kara dla litewskiej spółki za niezapobieżenie praniu pieniędzy

Litewska spółka Zen.com, działająca w branży fintech, została ukarana grzywną w wysokości 1,8 mln euro za niezapewnienie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, brak zagwarantowania właściwej oceny ryzyka klientów i inne naruszenia. Według Banku Litwy Zen.com, na przykład,

nieprawidłowo monitorowała i nie zawsze stosowała wzmocnioną kontrolę klientów wysokiego ryzyka. Firma nie zapewniła również odpowiedniej ochrony środków finansowych klientów i nie zagwarantowała, że wewnętrzna kontrola, odpowiedzialna za zapobieganie praniu pieniędzy i finansowanie terroryzmu, odbywała się w sposób niezależny od interesów biznesowych.

Cichanouska przeniesie się do Warszawy

Rząd Litwy nie otrzymał od biura liderki białoruskiej opozycji Swiatłany Cichanouskiej żadnego komunikatu, że zamierza ono przenieść się z Wilna do Warszawy – poinformowała premier Inga Ruginienė. Radio Swaboda zapowiedziało, że Cichanouska i część jej zespołu zamierzają przenieść się do Warszawy. Terminu jeszcze nie ustalono, ale według jednego ze źródeł „decyzja o przenosinach została podjęta na 100 procent”. Nadal rozważana jest opcja, że część pracowników biura pozostanie w Wilnie. Doradca liderki opozycji Dżanis Kuczyński powiedział Radiu Swaboda, że jej ekipa ciągle czeka na „ostateczny system ochrony, jaki ma zostać zagwarantowany” Cichanouskiej na Litwie.

Litewska Służba Celna zniszczyła rekordową partię narkotyków

Rekordową partię przemycanej heroiny o wadze niemal 500 kilogramów zniszczyła Litewska Służba Celna. Narkotyki zostały przejęte w połowie listopada w pobliżu Wilna, a ich utylizację przeprowadzono na początku

tego tygodnia w specjalistycznej instalacji do spalania odpadów niebezpiecznych w rejonie Szawli. Konfiskata była efektem wspólnej operacji Służby Kryminalnej Celnej (MKT), Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz łotewskiej policji podatkowej i celnej. Heroina była ukryta w ciężarówce marki MAN, która przewoziła ładunek tranzytem przez Litwę. Pojazd został wytypowany do kontroli po analizie ryzyka trasy – ciężarówka nadjechała z regionu, z którego w ostatnich miesiącach przez Łotwę do Europy Zachodniej transportowano kilka dużych partii narkotyków.

19. akcja dobroczynna „Paczka na Kresy”

Dzień radości Emmanuela

– Pakowanie paczek; rozdawanie paczek; wzruszenie ludzi, kiedy je otrzymali; spotkania i zawieranie nowych znajomości – w taki sposób młodzież z Polski dzieliła się swoimi przeżyciami po spędzeniu czterech dni na Wileńszczyźnie. Ostatni weekend minął bowiem dla niej pod hasłem akcji dobroczynnej „Paczka na Kresy”.

Już po raz kolejny Instytut Dziedzictwa Rzeczypospolitej Trojga Narodów wspólnie z Wileńskim Centrum Kultury i Duchowości, przy którym działa w klasztorze ojców franciszkanów w Wilnie, przy dofinansowaniu Polskiej Fundacji Narodowej realizuje projekt „Zwiastun” i „Paczka na Kresy”. Podczas tej akcji obdarowane zostały najbardziej potrzebujące rodziny zamieszkające w okolicach gmin rejonu wileńskiego – Miednik, Bujwidz, Niemieża oraz Mickun. W tym roku – podobnie jak i w poprzednich latach – do przedsięwzięcia włączyła się młodzież należąca do organizacji Skautów Europy wspólnie ze swoim duszpasterzem ks. Jackiem Hermanem z Ustki oraz młodzi wolontariusze z Caritasu diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej z ks.

Krzysztofem Płuciennikiem z Połczyn-Zdroju. Wspólnie z młodzieżą rozdaniem paczek zajęli się też żołnierze Batalionowej Grupy Bojowej NATO, razem z kapłanem ks. mjr. Grzegorzem Lachem z Bemowa Piskiego w Polsce.

Tak się złożyło, że tegoroczna akcja „Paczka na Kresy” dotarła na Wileńszczyznę tuż przed weekendem, kiedy Kościół obchodził III Niedzielę Adwentu – Niedzielę Radości.

– Jest to taka praktyczna forma radości, kiedy Kościół wyciąga pomocną dłoń potrzebującym. Nie zamyka się wyłącznie w celebracji liturgii, tylko w odpowiedzi na Słowo Boże stara się je wcielać w życie – dzielił się swoimi spostrzeżeniami franciszkanin o. Marek Adam Dettlaff.

Projekt obejmuje nie tylko akcję zbiórki żywności i artykułów gospodarstwa domowego w Polsce dwa razy do roku, ale też – co jest istotne przy tendencji globalizacji – pielęgnowanie wspólnej historii Litwy i Polski oraz wzmacnianie wzajemnych więzi wsparcia.

„Paczka na Kresy” odbywa się dwa razy do roku – przed głównymi świętami: Bożym Narodzeniem i

Wielkanocą. Młodzież i żołnierze nie tylko uczestniczą w akcjach zbiórki i rozdawania prezentów, ale też mają zorganizowany patriotyczno-narodowy program. Tym razem odwiedzili m.in. zamek w Miednikach, przy miednickim memoriale oraz na Roscie złożyli wieńce i oddali cześć żołnierzom w kaplicy powstańców styczniowych. Zorganizowana dla młodzieży wycieczka po Wilnie była swoistą lekcją historii o wspólnym dziedzictwie obu krajów.

– Wizyta młodych ludzi z Polski jest światłem szczęścia dla tych ludzi. Widziałam radość na twarzach starszych osób i tży wzruszenia, bo ktoś o nich pamięta. Myślę, że kiedyś ten gest dobroci zaowocuje w

sercach młodzieży i przyniesie wielki plon – zauważyła Regina Karpowicz, dyrektorka Centrum Kultury i Duchowości w Wilnie.

Tym razem do Wilna przybyło 50 młodych osób pochodzących z terenów Ziemi Pomorskiej – 25 przedstawicieli Skautów Europy z I i II Drużyny Sławskiej oraz 25 wolontariuszy z Caritas. Tyleż samo – czyli około 50 – przybyło żołnierzy NATO.

– Młodzież była zachwycona pięknem Wilna, ale też zaskoczona faktem, że jest jeszcze taka bieda wśród ludzi. Dlatego, rozdając paczki, widział wielki sens swojej wcześniejszej pracy, kiedy zbierała w sklepach żywność na paczki. Dla tych młodych to mocne i wzruszające doświadczenie – podkreślił kapłan skautów ks. Jacek Herman, który już po raz czwarty przybył z

młodzieżą do Wilna w ramach akcji dobroczynnej „Paczka na Kresy”.

W tym roku rozdano 3 tony żywności, które przełożyły się na 310 paczek obopólnej radości dawania i otrzymywania. Bowiem dla wszystkich, do których trafiło wsparcie cieszyli się, że ktoś o nich pomyślał, przesłał prezent. Z kolei z ust młodego skauta padło jedno bardzo piękne określenie, które jest świadectwem wrażliwości młodych ludzi na potrzebę innych. Można śmiało rzec, że było to akcja „Paczka do serca”: „Rozdając prezenty zauważyłem, że tym wszystkim ludziom zależało na naszej obecności, oni czuli naszą dobroć, którą im przekazywaliśmy”.

Teresa Worobiej
Fot. archiwum FB/
Jacek Herman

Waldemar Tomaszewski spotkał się z Papieżem Leonem XIV

Dokończenie ze s. 1
się z życziwą reakcją Papieża.

Leon XIV wygłosił również przemówienie do polityków EKR, w którym podkreślił znaczenie wartości chrześcijańskich w działalności politycznej oraz potrzebę troski o najbardziej potrzebujących i najsłabszych członków społeczeństwa.

Poniżej zamieszczamy cały tekst przemówienia Ojca Świętego:

Przemówienie Jego Świątobliwości Papieża Leona XIV do członków grupy „Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy”

Clementine Hall

Środa, 10 grudnia 2025

„Dzień dobry wszystkim i witamy w Watykanie.

Cieszę się, że mam okazję powitać Waszą Delegację z okazji Waszego udziału w Konferencji Grupy ECR, która odbywa się w tych dniach tutaj, w Rzymie.

Po pierwsze, pragnę Wam podziękować za Waszą pracę w służbie nie tylko tym, których reprezentujecie w Parlamencie Europej-

skim, ale wszystkim mieszkańcom Waszych społeczności. W istocie, piastowanie jakiegokolwiek wysokiego stanowiska w społeczeństwie wiąże się z odpowiedzialnością za dobro wspólne. Dlatego szczególnie zachęcam Was, abyście nigdy nie tracili z oczu tych zapomnianych, tych na marginesie, tych, których Jezus Chrystus nazwał „najmniejszymi” spośród nas (por. Łk 9, 48).

Jako demokratycznie wybrani urzędnicy, reprezentujecie szereg poglądów, które wpisują się w szersze spektrum różnorodnych opinii. W istocie, jednym z zasadniczych celów parlamentu jest umożliwienie wyrażania i omawiania takich poglądów. Cechą charakterystyczną każdego cywilizowanego społeczeństwa jest jednak to, że różnice zdań omawiane są z uprzejmością i szacunkiem, ponieważ umiejętność wyrażania odmiennych poglądów, uważnego słuchania, a nawet nawiązywania dialogu z tymi, których możemy uważać za przeciwników, świadczy o naszym szacunku dla danej przez Boga godności wszyst-

kich mężczyzn i kobiet. Zachęcam zatem do zwrócenia się ku świętemu Tomaszowi Morusowi, patronowi polityków, którego mądrość, odwaga i obrona sumienia stanowią ponadczasową inspirację dla tych, którzy dążą do dobra społeczeństwa.

W tym kontekście chętnie powtarzam apel moich niedawnych poprzedników, że tożsamość europejską można zrozumieć i promować jedynie w odniesieniu do jej judeochrześcijańskich korzeni. Celem ochrony religijnego dziedzictwa tego kontynentu nie jest jednak jedynie ochrona praw jego wspólnot chrześcijańskich, ani też przede wszystkim zachowanie szczególnych zwyczajów społecznych czy tradycji, które zresztą różnią się w zależności od miejsca i na przestrzeni dziejów. Chodzi przede wszystkim o uznanie faktu. Co więcej, wszyscy jesteśmy beneficjentami wkładu, jaki członkowie wspólnot chrześcijańskich wnieśli i nadal wnoszą dla dobra społeczeństwa europejskiego.

Wystarczy przypomnieć niektóre ważne wydarzenia w cywilizacji

zachodniej, zwłaszcza skarby kultury jej strzelistych katedr, wzniosłą sztukę i muzykę oraz postęp nauki, nie wspominając o rozwoju i upowszechnieniu uniwersytetów. Wydarzenia te tworzą nierozdzielny węzeł między chrześcijaństwem a historią Europy, historią, którą należy pielęgnować i celebrować.

W szczególności myślę o bogatych zasadach etycznych i wzorcach myślowych, które stanowią intelektualne dziedzictwo chrześcijańskiej Europy. Są one niezbędne dla ochrony nadanych przez Boga praw i przyrodzonej wartości każdej osoby ludzkiej, od poczęcia do naturalnej śmierci. Są one również fundamentalne dla reagowania na wyzwania związane z ubóstwem, wykluczeniem społecznym, depriacją ekonomiczną, a także trwającym kryzysem klimatycznym, przemocą i wojną. Aby głos Kościoła, w tym także poprzez jego naukę społeczną, był nadal słyszalny, nie chodzi o przywrócenie minionej epoki, lecz o zagwarantowanie, że kluczowe zasoby dla przyszłej współpracy

i integracji nie zostaną utracone.

W tym miejscu chciałbym powtórzyć wagę tego, co papież Benedykt XVI określił jako konieczny dialog między „światem rozumu a światem wiary – światem świeckiej racjonalności a światem wiary religijnej” (Przemówienie do społeczeństwa obywatelskiego, Westminster Hall, Londyn, 17 września 2010 r.). Rzeczywiście, ta publiczna rozmowa, w której politycy odgrywają niezwykle znaczącą rolę, jest niezbędna dla poszanowania szczególnych kompetencji każdej ze stron, a także dla zapewnienia tego, czego potrzebuje druga strona, mianowicie wzajemnie „oczyszczającej” roli, aby żadna z nich nie padła ofiarą zniekształceń (por. tamże). Modłę się, abyście odegrali swoją własną rolę w pozytywnym zaangażowaniu się w ten ważny dialog, nie tylko dla dobra narodów Europy, ale całej naszej ludzkiej rodziny. Tymi kilkoma myślami zapewniam Was o pamięci w moich modlitwach i proszę Boga o błogosławieństwo mądrości, radości i pokoju dla Was i Waszych rodzin. Dziękuję”.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

Po ponad dwóch latach walki rodziców władze likwidują kolejną polską szkołę na Litwie

Po ponad trzech latach walki rodziców uczniów Gimnazjum im. Longina Komołowskiego w Połukniu litewski sąd administracyjny uznał decyzję władz rejonu trockiego o jej likwidacji za formalnie prawidłową. Wyrok w tej sprawie sąd administracyjny kolejnej instancji wydał jeszcze 29 października, odrzucając tym samym skargę rodziców na poprzednie orzeczenie. 12 listopada, powołując się na ten wyrok, mer rejonu trockiego Andrius Šatevičius zwrócił się do dyrektorki Gimnazjum Renaty Krasowskiej o rozpoczęcie procedury zmiany statusu placówki. Szkoła wystąpiła o formalnie do krajowego rejestru 14 listopada. Proces reorganizacji nauczania ma zostać zakończony do 26 sierpnia, tak aby przyszły rok szkolny nauczania funkcjonowało w Połukniu już tylko w formie filii innej szkoły z polskim językiem nauczania – Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza.

Wilniuk

Skandaliczne wypadki litewskiego nacjonalizmu.

Adam

Wielki skandal i wielka szkoda, że kolejna polska szkoła, decyzją nacjonalistycznych władz rejonu trockiego podtrzymanych przez sąd, zostaje zdegradowana i de facto podlega stopniowej likwidacji!

Krzysztof Gdańsk

Hańba litewskim polakożercom!

Zaledwie 28 listopada społeczność Gimnazjum im. Komołowskiego świętowała w tym gmachu 110 rocznicę powstania pierwszej regularnej szkoły z polskim językiem nauczania w Połukniu. Było ono prowadzone w miejscowości także w czasie okupacji niemieckiej i Związku Radzieckiego. Niestety, wolna Litwa okazuje się gorszym czasem od tamtych lat, gdy szkoły nikt nie zamykał.

Wachter

Decyzja władz samorządu trockiego skierowana jest przeciw szkołom mniejszości narodowych, jej celem jest haniebne niszczenie polskich szkół!!

Marcin

Likwidowane są tylko polskie szkoły, a nie litewskie będące na podobnej pozycji.

Jest to oczywisty przykład dyskryminacji i nierównego traktowania.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

**Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat
i prześlij na adres info@L24.lt,
a my je opublikujemy.**

**Wśród autorów najciekawszych tekstów
rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!**

www.L24.lt info@L24.lt

Związek Polaków na Litwie w obronie TVP Polonia

Prezes Związku Polaków na Litwie Waldemar Tomaszewski podpisał apel o powstrzymanie degradacji TVP Polonia i przywrócenie audycji polonijnych. Apel został skierowany do władz RP i kierownictwa Telewizji Polskiej.

Adam

przekreślenie jedną decyzją 30-letniego dorobku TVP Polonia jest działaniem niezgodnym z obowiązującą ustawą medialną, która zapewnia tej Antenie nie tylko emisję, ale i godne, twórcze funkcjonowanie. Prawie 20 milionów Polaków na świecie ma prawo do godnej reprezentacji na antenie nadawcy publicznego.

Jan

„TVP Polonia to nie tylko redakcja czy kanał telewizyjny. To most między Polską a milionami rodaków rozsianych po świecie”.

Ewa Warszawa

Polonia to ważna część składowa polskiej wspólnoty narodowej, która zasługuje mieć swoją antenę telewizyjną która prezentuje życie i dorobek Polaków rozsianych po świecie.

BR

Bardzo ważny apel prezesa ZPL europoła Waldemara Tomaszew-

skiego. TVP Polonia to okno na polski świat dla Polonii i Polaków za granicą. Próba degradacji tego kanału telewizyjnego to działanie na szkodę polskości.

wileński

Ograniczenie samodzielności i sukcesywnego działania TVP Polonia to działanie na szkodę polskiej sprawy.

czytelnik

W obronie TVP Polonia i TVP Wil-

no stanowisko zajęła Rada Polonii Świata. W oświadczeniu wyraziła „głębokie zaniepokojenie sytuacją finansowania kanałów telewizyjnych TVP Polonia i TVP Wilno”. Jak podkreślono: „Opowiadamy się o utrzymanie misji i dalsze wspieranie TVP Polonia oraz TVP Wilno, które pełnią ważną i cenną rolę w służbie Polonii i Polakom za granicą”.

Stefan

Program „Olá Polónia” w TVP Polonia odnosi się do silnej i żywej Polonii w Brazylii, zwłaszcza w mieście Kurytyba, stolicy stanu Parana, znanej jako „Chicago Ameryki Południowej” z powodu dużej liczby Polaków. Polonia w Brazylii ma bogatą historię sięgającą drugiej połowy XIX wieku i obejmuje blisko 2 miliony osób polskiego pochodzenia, pielęgnujących tradycję poprzez media, kluby i miasta-symbole, jak Aurea gdzie język polski uzyskał status języka urzędowego. Teraz przez niezrozumiałą decyzję taki unikalny program jak „Olá Polónia” zniknie z anteny i stracimy źródło wiedzy o naszych rodakach żyjących w Ameryce Południowej.

Ministra sprawiedliwości Rita Tamašunienė: prawa mniejszości narodowych mają być szanowane

„Mniejszości narodowe – nieodłączna część litewskiej historii i kultury. Żyją w naszym państwie od wieków i pielęgnują własne dziedzictwo kulturowe. Jednym z moich celów jest zapewnienie poszanowania praw mniejszości narodowych, co zostało również uwzględnione w planie działania rządu” – powiedziała ministra sprawiedliwości Rita Tamašunienė podczas spotkania z kierownikiem Departamentu Mniejszości Narodowych Danielem Babilasem.

Janusz

Trzeba stale przypominać i upominać się o zapewnienie praw mniejszości narodowych na Litwie, bo wciąż jest dużo problemów.

Marek

Niestety, Litwa wciąż łamie Traktat polsko-litewski i Konwencję Ramową Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych, które to bez wyjątków ratyfikowała. To jest wstyd i skandal na całą Europę, że tak się dzieje w państwie unijnym, uważającym się za w pełni demokratyczne.

Jerzy

Takie kraje w Europie, gdzie są odpowiednio szanowane mniejszości

narodowe, stanowią pokaźny blok. Są to między innymi: Austria, Dania, Czechy, Chorwacja, Niemcy, Finlandia, Estonia, Szwecja, Francja, Polska, Belgia, Wielka Brytania, Norwegia, Słowenia, Słowacja, Włochy, Węgry... A na Litwie wciąż są poważne problemy w tej kwestii.

obserwator

W 2023 roku komitet ONZ ds. społecznych, kulturalnych i pomocy humanitarnej wezwał Litwę do podjęcia niezwłocznych działań w celu zmniejszenia na Litwie zjawiska dyskryminacji mniejszości narodowych. Komitet wyraził zaniepokojenie faktem, że na Litwie regularnie spada liczba przedstawicieli mniejszości narodowych: Polaków, Rosjan i Białorusinów. Komitet wyraził również zaniepokojenie z powodu doniesień o nierównym traktowaniu mniejszo-

ści narodowych i braku ich ochrony prawnej.

„Komitet zaleca państwu podjęcie niezwłocznych działań i środków w celu rozwiązania tych problemów, przyspieszenia przyjęcia Ustawy o mniejszościach narodowych, w międzyczasie zaś do podjęcia skutecznych środków do pełnej ochrony mniejszości narodowych, w tym ich języka, religii, kultury i tożsamości” – napisano w uwagach komitetu względem Litwy.

Jerzy

Już ponad trzydzieści lat minęło od podpisania Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy, a państwo litewskie nadal nie przestrzega wielu zapisów i w oczywisty sposób dyskryminuje Polaków na Litwie.

Spotkanie opłatkowe Związku Polaków na Litwie

„Otrzymaliśmy polskość od przodków i musimy ją w mocnej kondycji przekazać młodemu pokoleniu”

Fot. Wiktor Jusiel i Jerzy Karpowicz

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w trzechsetnym piętnastym wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzone został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek,
18 grudnia 2025**

Mt 1, 18-24

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

A oto jak było z narodzeniem Jezusa Chrystusa: Matka Jego była zaręczona z Józefem. Zanim jednak zamieszkali razem, poczęła z Ducha Świętego. Jej mąż Józef był człowiekiem sprawiedliwym. Nie chciał Jej znieść i dlatego postanowił rozstać się z Nią po kryjomu. A gdy tak zdecydował, anioł Pański ukazał mu się we śnie i powiedział: „Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć twojej żony Maryi, gdyż to, co się w Niej poczęło, pochodzi z Ducha Świętego. Urodzi Ona syna, a ty nadasz Mu imię Jezus, gdyż On uwolni swój lud od grzechów”. A wszystko to się stało, aby się spełniło słowo Pana przekazane przez proroka: „Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel”, to znaczy: „Bóg jest z nami”. Gdy Józef zbudził się, uczynił tak, jak mu nakazał anioł Pański, i przyjął swoją żonę.

ZNAK DZIEWICY I BOGA Z NAMI

Maryja jest zwyczajną kobietą z Nazaretu. Świat do tej pory nie widział w Niej nic spektakularnego. Bóg zawsze wybiera to, co zwyczajne, proste i słabe w oczach świata. A jednak dokonuje wielkich dzieł. Dla Boga liczy się cichość i prostota ludzkiego serca. Ale dlaczego tak ważne było, aby Jezus narodził się z dziewicy? Dlatego że Jego ojcem jest sam Bóg, że istniał On od zawsze, zanim poczęła Go Maryja. Ten znak Dziewicy, która pocznie i porodzi Syna, jest nam bardzo potrzebny. Bez tego znaku trudno zrozumieć tajemnicę odkupienia. Duchowość chrześcijańska zawsze widzi razem trzy znaki: Crux (krzyż), Hostia (hostia), Virgo (Dziewica). To jest program chrześcijańskiego życia.

Dziękuję Ci, Boże, za Maryję Dziewicę, za to, że z miłości do mnie stałeś się człowiekiem.

**Piątek,
19 grudnia 2025**

Łk 1, 5-25

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Za czasów Heroda, króla Judei, żył pewien kapłan, imieniem Zachariasz, z oddziału Abiasza. Miał on żonę z rodu Aarona, której było na imię Elżbieta. Oboje byli sprawiedliwi przed Bogiem, bo nienagannie zachowywali wszystkie przykazania i przepisy Pańskie. Nie mieli oni dziecka, ponieważ Elżbieta była niepełna, a oboje byli już w podeszłym wieku. Pewnego razu Zachariasz sprawował kapłańską służbę przed Bogiem według ustalonej kolejności swojego oddziału. Zgodnie ze zwyczajem kapłańskim został on wyznaczony przez losowanie, by wejść do świątyni Pana i złożyć ofiarę kadzenia. A w czasie składania ofiary mnóstwo ludzi modliło się na zewnątrz. Nagle po prawej stronie ołtarza kadzenia ukazał się mu się anioł Pański. Zachariasz przeraził się na jego widok i ogarnął go lęk. Lecz anioł powiedział do niego: „Nie bój się, Zachariaszu, bo twoja modlitwa została wysłuchana. Twoja żona Elżbieta urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan. Będzie to dla ciebie powodem radości i wesela i wielu będzie się cieszyć z jego narodzenia. Stanie się wielki przed Panem; nie będzie pił wina ani sycery i już w łonie matki napętni go Duch Święty. Wielu Izraelitów nawróci do Pana, ich Boga. Sam pójdzie przed Nim w duchu i mocy Eliasza. Zwróci serca ojców ku dzieciom, nieposłusznych ku mądrości sprawiedliwych i przygotuje Panu lud dobrze usposobiony”. Zachariasz zapytał anioła: „Po czym to poznam? Przecież jestem już stary, a moja żona też jest w podeszłym wieku”. Anioł mu odpowiedział: „Ja stojący przed Bogiem Gabriel, zostałem posłany, by przemówić do ciebie i oznajmić ci tę dobrą nowinę. Ponieważ jednak nie uwierzyłeś moim słowom, które się wypełnią w swoim czasie, staniesz się niemy i nie będziesz mógł mówić aż do dnia, w którym się to stanie”. Lud tymczasem czekał na Zachariasza i dziwił się, że tak długo zatrzymuje się w świątyni. Kiedy wyszedł, nie mógł do nich przemówić. Wtedy domyślili się, że miał widzenie w świątyni. A on dawał im znaki i pozostał niemy. Gdy skończył się czas jego służby, wrócił do domu. Potem jego żona Elżbieta poczęła i pozostawała w ukryciu przez pięć miesięcy. Mówiła:

„Tak uczynił mi Pan, gdyż wejrzał na mnie łaskawie i zdjął ze mnie hańbę w oczach ludzi”.

RÓŻNICA MIĘDZY WIARĄ I NIEWIARĄ

W dzisiejszej Ewangelii jesteśmy świadkami sceny zwiastowania, tak bardzo przypominającej zwiastowanie Maryi. I tu, i tam anioł Gabriel przychodzi, żeby wygłosić słowo, żeby słowo przekazać. O ile jednak tutaj niewiara w Słowo spowodowała, że ten, któremu zwiastowano, pozostał niemy, o tyle w przypadku Maryi było dokładnie na odwrót, bo Jej wiara sprawiła, że nie tylko była w stanie przemówić, a nawet zaśpiewać, ale także Słowo stało się w Niej. Słowo Ją wypełniło. Tutaj niemy Zachariasz (niemy, znaczy ten, kto nie ma słowa), a tam „Słowa pełna” niewiasta, która śpiewa, bo ma Słowo w obfitości. Oto różnica między wiarą i niewiarą w przyjmowaniu zwiastowania Pańskiego.

Panie Jezu Chryste, Ty jesteś Słowem Ojca, wobec którego pragnę pozostać otwarty. Jesteś Słowem, które pragnę wyśpiewać. Jesteś Słowem, wobec którego nie mogę milczeć. Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

**Sobota,
20 grudnia 2025**

Łk 1, 26-38

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

W szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret, do dziewicy zaręczonej z mężczyzną o imieniu Józef, z rodu Dawida. Dziewicy było na imię Maryja. Anioł przyszedł do Niej i powiedział: „Raduj się, łaski pełna, Pan z Tobą”. Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co znaczy to pozdrowienie. Wtedy anioł powiedział do Niej: „Nie bój się, Maryjo, bo Bóg Cię obdarzył łaską. Oto poczniesz i urodzisz syna, i nadasz Mu imię Jezus. Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca Dawida. Będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a Jego królestwo nie będzie miało końca”. Wtedy Maryja zapytała anioła: „Jak się to stanie, skoro nie znam pożycia małżeńskiego?”. Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i osłoni Cię moc Najwyższego; dlatego Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. Oto Twoja krewna Elżbieta pomimo starości poczęła syna i jest już w szóstym miesiącu, chociaż uważa się ją za niepełną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. A Maryja tak odpowiedziała: „Jestem służebnicą Pana; niech mi się stanie według twego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

WIELKIE I CZYSTE „TAK” DLA BOGA

Maryja uczy nas, że kiedy Bóg do nas mówi, powinniśmy rozważać to wszystko w sercu. Jako służebnica Pana podaje się woli Bożej, daje się prowadzić Bogu. Fiat Maryi to czyste „tak”. Maryja zaprasza nas, abyśmy własnym życiem weszli w Jej „tak”. Sam Bóg zaprasza nas do współpracy, bo dla każdego z nas ma zadanie. Zatem podobnie jak Maryja powinniśmy zaufać Bogu, oddać się do Jego dyspozycji, aby nasze życie nie było jałowe, tylko owocne. To nic, że jesteśmy słabi, ograniczeni. Naszą mocą jest Pan. On chce przez nas działać: uzdrawiać, nieść pokój, służyć, przebaczać – po prostu zbawiać świat.

Maryjo, wspieraj mnie, abym otworzył się na działanie Boga, aby oddał Mu do dyspozycji całego siebie, aby mógł działać w świecie.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

**Niedziela,
21 grudnia 2025
4 Niedziela Adwentu
św. Piotra Kanizjusza, prezbitera
i doktora Kościoła, wspomnienie**

Mt 1, 18-24

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

A oto jak było z narodzeniem Jezusa Chrystusa: Matka Jego była zaręczona z Józefem. Zanim jednak zamieszkali razem, poczęła z Ducha Świętego. Jej mąż Józef był człowiekiem sprawiedliwym. Nie chciał Jej znieść i dlatego postanowił rozstać się z Nią po kryjomu. A gdy tak zdecydował, anioł Pański ukazał mu się we śnie i powiedział: „Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć twojej żony Maryi, gdyż to, co się w Niej poczęło, pochodzi z Ducha Świętego. Urodzi Ona syna, a ty nadasz Mu imię Jezus, gdyż On uwolni swój lud od grzechów”. A wszystko to się stało, aby się spełniło słowo Pana przekazane przez proroka: „Oto Dziewica poczne i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel”, to znaczy: „Bóg jest z nami”. Gdy Józef zbudził się, uczynił tak, jak mu nakazał anioł Pański, i przyjął swoją żonę.

ZNAK DZIEWICY I BOGA Z NAMI

Maryja jest zwyczajną kobietą z Nazaretu. Świat do tej pory nie widział w Niej nic spektakularnego. Bóg zawsze wybiera to, co zwyczajne, proste i słabe w oczach świata. A jednak dokonuje wielkich dzieł. Dla Boga liczy się cichość i prostota ludzkiego serca. Ale dlaczego tak ważne było, aby Jezus narodził się z dziewicy? Dlatego że Jego ojcem jest sam Bóg, że istniał On od zawsze, zanim poczęła Go Maryja. Ten znak Dziewicy, która poczne i porodzi Syna, jest nam bardzo potrzebny. Bez tego znaku trudno zrozumieć tajemnicę odkupienia. Duchowość chrześcijańska zawsze widzi razem trzy znaki: Crux (krzyż), Hostia (hostia), Virgo (Dziewica). To jest program chrześcijańskiego życia.

Dziękuję Ci, Boże, za Maryję Dziewicę, za to, że z miłości do mnie stałeś się człowiekiem.

**Poniedziałek,
22 grudnia 2025**

Łk 1, 46-56

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Wtedy Maryja powiedziała: „Wielbi Pana moja dusza i mój duch rozradował się w Bogu, moim Zbawicielu, bo spojrzał na uniżenie swojej służebnicy. Odtąd wszystkie pokolenia będą mnie nazywać szczęśliwą, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmogący. Święte jest Jego imię! Jego miłosierdzie przez wszystkie pokolenia dla tych, którzy się Go boją. Okazał moc swego ramienia: rozproszył zarożumiałych pyszałków; panujących usunął z tronów, a wywyższył poniżonych; głodnych nasycił dobrami, a bogatych z niczym odprawił; ujął się za swoim sługą Izraelem, kierując się swoim miłosierdziem, jak to obiecał naszym przodkom, Abrahamowi i jego potomstwu na wieki”. Maryja pozostała u niej około trzech miesięcy, a potem wróciła do domu.

WIELKIE RZECZY UCZYNIŁ NAM WSZECHMOCNY

Święty Jan Paweł II w swoich Notatkach osobistych napisał, że w momentach cierpienia czy też w trudnych chwilach trzeba zawsze trwać i „zachować w sobie Magnificat”. To oznacza, że zawsze i w każdej sytuacji powinniśmy uwielbiać Boga, bo jesteśmy w Jego rękach. Modlitwa Maryi daje nam siłę duchową każdego dnia. Magnificat jest wielkim dziękczynieniem i uwielbieniem za obecność Boga w naszym życiu. Ta pieśń pokazuje całe wewnętrzne piękno Maryi. To modlitwa wielkiej wrażliwości serca Maryi. To Maryja nam podpowiada, abyśmy zostawili Bogu przestrzeń w naszym sercu. Czy potrafimy tak jak Maryja dziękować Bogu za Jego obecność i działanie w naszym życiu?

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Panie, przepraszam, że wciąż za mało Ci dziękuję i za mało Cię uwielbiam.

**Wtorek,
23 grudnia 2025**

Łk 1, 57-66

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Dla Elżbiety nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna. Gdy sąsiedzi i krewni dowiedzieli się, że Pan okazał jej wielkie miłosierdzie, cieszyli się razem z nią. Przyszli ósmego dnia, aby obrzezać chłopca i nadać mu imię jego ojca Zachariasza. Lecz jego matka powiedziała: „Nic podobnego! Będzie miał na imię Jan”. Oni przekonywali ją: „Przecież nie ma nikogo w twojej rodzinie, kto by miał takie imię”. Za pomocą znaków pytali więc jego ojca, jak chce go nazwać. A on poprosił o tabliczkę i napisał: „Na imię mu Jan”. Wtedy zdumieni się wszyscy. I natychmiast otworzyły się jego usta, odzyskał mowę i wielbił Boga. Lęk padł na wszystkich ich sąsiadów. Po całej górskiej krainie Judei opowiadano o tym wszystkim, co się wydarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, zastanawiali się i pytali: „Kimże będzie ten chłopiec?”. Bo rzeczywiście ręka Pana była z nim.

UCZUCIA SĄ WAŻNE

Elżbieta i Zachariasz doświadczyli już wielkich dzieł Boga, dlatego ufają Bogu bezgranicznie i są Mu posłuszni. To nic, że imię Jan (Bóg jest łaskawy) jest niezgodne z tradycją, dziecko ma je nosić, bo tak chce Pan. Jednakże sąsiedzi i krewni, którzy przyszli na uroczystość obrzezania Jana, aby dzielić radość rodziców z narodzin dziecka już tego nie rozumieją. Jakże wielkie jest ich zdziwienie, że ma ono otrzymać imię Jan. A gdy Zachariasz odzyskuje głos, ogarnia ich bojaźń Boża: „Kimże będzie ten chłopiec?”. Zastanawiają się nad tym, rozmawiają, szukają odpowiedzi. Dzisiejsza Ewangelia pokazuje nam, że nasze uczucia też są ważne, kiedy motywują nas do działania i poszukiwania odpowiedzi.

Panie, pokazujesz mi, że świadectwo ma większą moc niż nauczanie odwołujące się tylko do rozumu. Naucz mnie, proszę, być Twoim świadkiem.

**Środa,
24 grudnia 2025
Wigilia Narodzenia Pańskiego**

Łk 2, 1-14

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

W owym czasie wyszedł dekret cesarza Augusta, aby spisać ludność całego świata. Ten pierwszy spis odbył się, gdy Kwiryniusz był namiestnikiem Syrii. Szli więc wszyscy, aby zapisać się, każdy do swego miasta. Wyruszył też i Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, gdyż pochodził z domu i rodu Dawida, aby zapisać się wraz z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. A gdy tam przebywali, nadszedł dla Niej czas rozwiązania. Urodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w mieszkaniu. Przebywali w tej okolicy pasterze. Kiedy nocą pilnowali swego stada, nagle ukazał im się anioł Pana i chwala Pana zewsząd ich oświeciła. Wtedy ogarnął ich wielki lęk, lecz anioł powiedział im: „Nie bójcie się! Oto bowiem ogłaszam wam wielką radość, która stanie się udziałem całego ludu. Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, który jest Chrystusem Panem. A to będzie dla was znakiem: znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i położone w żłobie”. I zaraz przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wysławiały Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których sobie upodobał”.

ZNAKIEM BOGA JEST DZIECKO

Chrystus jest Panem historii i dziejów człowieka. Jego narodzenie odbyło się w konkretnym czasie i miejscu. Historia zbawienia w tajemnicy żłóbka betlejemskiego złączyła się z historią ludzkości, dziejami człowieka. Tajemnica wcielenia to dobra nowina dla dzisiejszego świata. Jednak kiedy Bóg się rodzi, świat śpi. Czuwają jedynie pasterze. Tymczasem wszyscy powinniśmy się pochylić do Jezusa leżącego w stajni, na ziemi. To Dziecię musiało narodzić się w nędznych warunkach, aby mieć udział w nędzy człowieka i świata. „Znakiem Boga jest potrzebujące pomocy, ubogie Dziecko” (Benedykt XVI).

Panie, klękam dziś przed Tobą ze łzami radości i dziękuję Ci za Twoją miłość, za to, że dla mnie stałeś się człowiekiem.

Francuzi przeciw eutanazji

Sondaż przeprowadzony we Francji na miesiąc przed zaplanowanym w Senacie czytaniem projektu ustawy o eutanazji i wspomaganym samobójstwie, pokazuje, że 70 proc. osób obawia się konsekwencji jej przyjęcia. Ponad trzy czwarte ankietowanych oczekuje też innych rozwiązań niż te zaproponowane w procedowanym projekcie ustawy. Te dane przeczą przekonaniu, jakoby projekt ustawy, zaaprobowany już przez Zgromadzenie Narodowe, odzwierciedlał wolę obywateli.

Archeologia w metrze

W centrum Rzymu, na obszarze wykopalisk archeologicznych, zbudowano dwie nowe stacje metra linii C. Nowe stacje trzeciej linii metra, na które rzymianie czekali od lat już zostały oddane do użytku. Stacje Koloseum i Porta Metronia pełnią też funkcję muzeów. Wystawiono tam znaleziska, na które natrafiono podczas prac budowlanych.

UE zyskuje w Chinach

Chiny poinformowały o obniżeniu antydumpingowych cel na importowaną z Unii Europejskiej wieprzowinę i jej produkty pochodne. Nowe stawki wyniosą od 4,9 proc. do 19,8 proc. i wejdą w życie w tym tygodniu. Mają obowiązywać przez pięć lat. Nowe stawki są znacząco niższe od tych, które chińskie ministerstwo handlu tymczasowo wprowadziło we wrześniu. Wynosiły one od 15,6 proc. do 62,4 proc.

Negocjacje USA-Rosja

Prezydent Ukrainy Wołodymyr Zełenski zapowiedział, że kolejnym etapem rozmów pokojowych, po dopracowaniu w ciągu jednego lub dwóch dni dokumentów, nad którymi pracowano podczas spotkań w Berlinie w niedzielę i poniedziałek, będą konsultacje amerykańskiej ekipy negocjacyjnej z rosyjską stroną. Kolejne spotkania strony ukraińskiej i amerykańskiej odbędą się w najbliższym czasie, być może nawet w weekend.

Nowy wirus w Brytanii

Nową odmianę wirusa Mpox, wywołującego tzw. małpią ospę, wykryli brytyjscy specjaliści u osoby, która powróciła do Wielkiej Brytanii z pobytu w Azji. Wirus Mpox w ostatnich kilku latach rozprzestrzenił się na całym świecie. W 2025 r. zidentyfikowano go u prawie 48 tys. osób. Tylko w listopadzie wykryto 2,5 tys. przypadków takich zakażeń.

Rekordowa liczba tzw. eutanazji w Kanadzie

W Kanadzie odnotowano rekordową liczbę tzw. eutanazji. W roku 2024 w ramach tego proceduru pozbawiono życia aż 16 499 osób.

Tzw. eutanazja, nazywana też „wspomaganym samobójstwem” to przyczyna aż 5,1 proc. wszystkich zgonów w Kanadzie. Liczba procedur wzrosła o kolejne 6,9 proc. względem poprzedniego roku – poinformowało kanadyjskie ministerstwo zdrowia.

Znajduje to swoją przyczynę w przyjętej w Kanadzie filozofii dotyczącej życia i śmierci. Państwo to przez lata prowadziło politykę spychającą fundamentalne wartości na margines.

„Obrońców życia traktowano jak przeszkodę, niektóre regiony otwarcie dopuszczały aborcję na skraju dziewiątego miesiąca, a dziś to samo państwo zagłusza swoje sumienie w statystykach eutanazyjnych, próbując przedstawić je jako

humanitarną odpowiedź na ludzkie cierpienie” – podkreśliła prezes Human Life International – Polska, Ewa Kowalewska.

Rząd Kanady nie ukrywa, że na program „Medycznej Pomocy w Umieraniu (ang. „Medical Assistance in Dying”, w skrócie MAiD) patrzy przez pryzmat finansów publicznych. Ciężko chorzy pacjenci

stanowią obciążenie dla budżetu. Długotrwała opieka kosztuje, a człowiek niesamodzielny przestaje być „użyteczny” dla państwa. W takim ujęciu rozszerzanie dostępu do tzw. eutanazji traktowane jest jako sposób na ograniczenie kosztów.

Human Life International – Polska/radiomaryja.pl

USA: resort finansów częściowo zniósł sankcje na białoruskich producentów nawozów potasowych

Resort finansów USA opublikował w poniedziałek licencję zezwalającą na zawieranie transakcji z trzema białoruskimi firmami produkującymi nawozy potasowe, jeden z głównych towarów eksportowych Białorusi. To efekt porozumienia w sprawie uwolnienia więźniów politycznych przez reżim w Mińsku.

Wydany w poniedziałek dokument wyłącza z sankcji zabronione od 2021 roku transakcje z udziałem trzech spółek: JSC Belarusian Potash Company, Agrorozkwit i Białoruskaj. To największy producent soli potasowych i nawozów potasowych, stanowiących jeden z głównych towarów eksportowych Białorusi. Wydana licencja nie odblokowuje jednak zamrożonych aktywów i własności tych firm.

Jest to kolejne poluzowanie przez administrację Trumpa restrykcji nałożonych na Białoruś. Wcześniej sankcje zniesiono z państwowych linii lotniczych Białawia oraz samolotów należących do Łukaszenki i jego rodziny.

Licencja jest realizacją działań zapowiedzianych już w sobotę przez specjalnego wysłannika USA ds. Białorusi, Johna Coale'a, będących pochodną rozmów z Alaksandrem Łukaszenką. Ich wynikiem było uwolnienie 123 więźniów politycznych, a według Coale'a Białoruś zgodziła się też wstrzymać przeloty balonów przemysłowych nad Litwą.

Wysłannik Białego Domu oświadczył też, że około tysiąca więźniów politycznych, którzy wciąż przebywają w białoruskich więzieniach, może zostać zwolnionych w

jednej dużej grupie w nadchodzących miesiącach.

„Myślę, że jest to więcej niż możliwe; sądzę, że to jest prawdopodobne (...). Jesteśmy na dobrej drodze, mamy dobrą passę” – oznajmił Coale.

Wolność odzyskali m.in. laureat Pokojowej Nagrody Nobla Aleś Białacki, opozycjonistka Maryja Kalesnikawa, niedoszły kandydat na prezydenta Białorusi Wiktar Babaryka, działacz Centrum Obrony Praw Człowieka „Wiasna” Uładź Łabkowicz.

Łącznie, wliczając decyzje podjęte przez Łukaszenkę pod koniec listopada, liczba ułaskawionych osób wynosi 156. Wśród nich są obywatele Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Litwy, Ukrainy, Łotwy, Australii i Japonii.

W ciągu roku Wielką Brytanię opuściło ok. 25 tys. Polaków

Od czerwca 2024 r. do czerwca 2025 r. Wielką Brytanię opuściło ok. 25 tys. Polaków – podało w raporcie Polski Instytut Ekonomiczny (PIE).

PIE, powołując się na dane brytyjskiego Office for National Statistics, przekazało, że od czerwca 2024 r. do czerwca 2025 r. do Wielkiej Brytanii przybyło około 6 tys. Polaków, podczas gdy w tym samym czasie około 25 tys. ją opuściło.

„Migracja netto Polaków do Wielkiej Brytanii wynosząca – 19 tys. wpisuje się w trend zwiększonej emigracji osób z UE z Wysp Brytyjskich. W podanym okresie saldo

migracji obywateli UE do Wielkiej Brytanii wyniosło -70 tys., co oznacza spadek o 9 tys. wobec analogicznego okresu rok wcześniej, tzn. czerwiec 2023 r. – czerwiec 2024 r., gdy wyniosło ono -61 tys. Między czerwcem 2020 r. a czerwcem 2025 r. łącznie o 70 tys. zmalała liczba Polaków na Wyspach w wyniku migracji” – podało PIE.

Autorzy raportu zwrócili uwagę, że saldo migracji Wielkiej Brytanii z Unią Europejską maleje od referendum w sprawie brexitu, które odbyło się w czerwcu 2016 r. Wówczas wyniosło ono 322 tys. od czerwca 2015 r. do czerwca 2016 r., co stano-

wiło najwyższą wartość w ostatnich czternastu latach. W 2022 r. z Wielkiej Brytanii wyjechało o 1 tys. więcej obywateli UE niż przyjechało, a w czerwcu 2023 r. ta liczba wyniosła już 30 tys. osób rocznie.

W okresie od czerwca 2024 r. do czerwca 2025 r. Wielka Brytania odnotowała negatywne saldo migracji dotyczące obywateli Rumunii (-24 tys.), Polski (-19 tys.), Bułgarii (-7 tys.), Włoch (-7 tys.) i Hiszpanii (-6 tys.). Dla wszystkich tych krajów, z wyjątkiem Bułgarii, oznaczało to spadek salda migracji w stosunku do analogicznych danych rok wcześniej.

Zbiórka żywności Caritas

Ponad 370 ton żywności udało się zebrać podczas 27. ogólnopolskiej zbiórki żywności „Tak. Pomagam!”, która odbyła się 5 i 6 grudnia 2025 r. w ponad dwóch tysiącach sklepów w kraju. 24,5 tys. wolontariuszy Caritasu dyżurowało w 2 tys. sklepów, zachęcając do przekazywania produktów spożywczych na rzecz potrzebujących. Zbierano artykuły spożywcze z długim terminem przydatności do spożycia i łatwe w przechowywaniu, z których najuboższe rodziny i placówki Caritasu świadczące pomoc potrzebującym będą mogły przygotować świąteczne posiłki.

Listopadowa inflacja bazowa

Inflacja bazowa liczona po wyłączeniu cen żywności i energii wyniosła w listopadzie tego roku 2,7 proc. – poinformował we wtorek Narodowy Bank Polski. Bank centralny przypomniał, że wskaźnik CPI w analizowanym okresie wyniósł 2,5 proc. W październiku 2025 r. inflacja bazowa liczona po wyłączeniu cen żywności i energii spadła do 3 proc. z 3,2 proc. we wrześniu. W relacji rok do roku inflacja w listopadzie po wyłączeniu cen administrowanych (podlegających kontroli państwa) wyniosła 2,0 proc., wobec 2,3 proc. miesiąc wcześniej.

Mniej wydatków świątecznych

69 proc. Polaków ma zamiar ograniczyć wydatki świąteczne, najczęściej przez korzystanie z promocji, rezygnację z zakupu nowych ozdób i ubrań oraz samodzielne przygotowanie posiłków – wynika z badania ANG Odpowiedzialne Finanse. Z badania wynika, że kobiety częściej niż mężczyźni planują ograniczenia wydatków (75 proc. vs 63 proc.). Większość badanych (81 proc.) zadeklarowało, że nigdy nie zapożyczyło się na święta, a 11 proc. – że zdarzyło im się to zrobić. Jak wynika z badania, około 80 proc. Polaków kupuje podarunki dzieciom i partnerom.

CPK z nową nazwą

„Port Polska” będzie nową nazwą Centralnego Portu Komunikacyjnego – ogłosił premier Donald Tusk. Dodał, że Polskie Porty Lotnicze będą miały udział w spółce, która zbuduje lotnisko i będzie nim zarządzać. Według premiera, pracę w nowym centrum komunikacyjnym znajdzie 30-40 tys. Polaków.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1343

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 23 grudnia 2025 r.
na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinktinės 50, p. 501

honorowa ... krwi		płatne brawa		rzadko się odzywa		leśne pułapki		rewia mody	11
				kolisty plac					
plywacki sprint		cenna karta ma l.at. 68				wielka ilość		roślina oleista	4
pospolity nietoperz				zimowe jabłko					
	2								
w nim winda	potrawa mięsna				niegodziwość				
				graciar-nia	pasożyt koni				
					tytuł Mussoliniego		niski stół	ukocha-ny, luby	
drżąca topola	zwiewny duch	chroni most przed krą							
			13				15		
				ulotny smak					
			6						1
duszek leśny	zago-rzały ideowiec	zdolność wywie-rania wpływu			12	partia towaru		typ kształ-townika	
				nie mają ich bez-robotni					
			14						
obluda						zaczyn	odmiana tuńczyka	... łącz, aktorka	
				5					
buda z desek	włoski wiatr	16	żona radży	... Stern, poeta					
przed kappą					transept				10
				bóstwo hin-duskie					
						8			
wzdłuż okapu						kraj Mobutu Sese Seko			
faworyty			9						
				piekielny pier-wiastek					3
	7								

Litery z ponumerowanych pól utworzą rozwiązanie – tytuł filmu L. Buczkowskiego.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----

Rozwiązanie krzyżówki nr 1342: **Życie – to szaleństwo atomów.**

Nagrodę wylosowała Janina Stankiewicz z Wilna.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Z PÓŁKI FILMOWEJ – CO OBEJRZEĆ W ŚWIĘTA?

Święta to idealny moment, by zwolnić tempo, usiąść pod kocem z kubkiem gorącej herbaty i dać się porwać dobrym historiom. Najlepsze filmy świąteczne to te, które stają się tradycją i wracają do nas. Jeśli jednak chcemy dać szansę czemuś innemu niż „Kevin sam w domu”, oto kilka sprawdzonych propozycji, również dla młodszych widzów.

Wśród klasyków niezmiennie króluje „**To wspaniałe życie**” – czarno-biała opowieść o sensie istnienia i sile wspólnoty, która wzrusza kolejne pokolenia. Podobnie „**Cud na 34. ulicy**” przypomina, że wiara w dobro i dziecięca ufność potrafią zmieniać świat.

Dla rodzin z dziećmi doskonałym wyborem będzie „**Ekspres polarny**” – animowana podróż pełna świątecznej magii, przygód i emocji. Młodszym widzom spodoba się także „**Klaus**”, pięknie narysowana i mądra historia o tym, jak rodzą się świąteczne tradycje, oraz „**Paddington 2**”, który – choć nie jest typowym filmem bożonarodzeniowym – niesie wyjątkowo ciepło, świąteczne przesłanie.

Warto sięgnąć również po „**Opowieść wigilijną**” w różnych ekranizacjach – to ponadczasowa lekcja empatii i przemiany, zrozumiała zarówno dla dorosłych, jak i dzieci. Z kolei polski film „**Listy do M.**” pokazuje święta w bardziej współczesnym wydaniu, pełnym humoru i emocji, bliskich codziennemu życiu.

DOBRE RADY NIE OD PARADY

Przy wigilijnym stole – o czym rozmawiać, a o czym lepiej nie?

Zapach potraw unoszący się z kuchni, cicho pyrkające garnki, choinka rozświetlająca salon i oczekiwanie na pierwszą gwiazdkę – Wigilia ma w sobie wyjątkową magię. To jednak także moment, w którym łatwo o drobne gafy i napięcia. Dlatego zanim zasiądziemy do stołu, warto pamiętać o kilku zasadach, które pomogą zachować świąteczny spokój. Choć rozmowy o jedzeniu są naturalne, lepiej unikać krytycznych komentarzy pod adresem potraw. Uwagi typu „czegoś tu brakuje” czy „u mnie robi się to inaczej” mogą być przykre dla gospodarza, nawet jeśli nie mamy takich intencji. Wigilia ma charakter niemal rytualny, dlatego warto jeść bez pośpiechu, z uważnością i wdzięcznością – krytykę, porównania i kulinarne porady zostawmy na inną okazję.

Przy stole liczy się także kultura słowa. Nie mówimy z pełnymi ustami i pamiętamy o podstawowych zwrotach grzecznościowych. „Dziękuję” sprawdzi się niemal w każdej sytuacji – zarówno przy przyjmowaniu potraw, jak i wtedy, gdy chcemy odmówić dokładki. Warto też pamiętać, że namawianie do jedzenia lub picia na siłę, a tym bardziej dokładanie komuś na talerz bez pytania, może wywołać dyskomfort zamiast radości.

Wigilia to nie tylko wspólne jedzenie, ale też rozmowy. Aby zachować dobrą atmosferę, najlepiej omijać tematy, które mogą dzielić: politykę, światopogląd, dawne konflikty czy porównania finansowe. Niewskazane są również rozmowy o chorobach, dolegliwościach i sprawach fizjologicznych – takie wątki potrafią skutecznie odebrać apetyt. Zamiast tego warto postawić na lekkie, neutralne tematy: wspomnienia, plany na przyszłość, świąteczne tradycje lub anegdoty. Święta to także czas składania życzeń, dlatego dobrze zadbać o ich formę i treść. Proste, serdeczne słowa wypowiedziane z uważnością mają większą wartość niż najbardziej wyszukane formułki. Pomocne bywa też wspólne koledowanie – to nie tylko tradycja, ale i sposób na budowanie więzi i rozładowanie napięcia.

A TO CIEKAWIE

Krótką historią szopki

Szopka bożonarodzeniowa to jeden z najbardziej rozpoznawalnych symboli świąt. Kojarzy się z dzieciństwem, kołędami i chwilą zadumy nad historią narodzin Jezusa. Mało kto jednak wie, że ten zwyczaj ma bardzo długą i bogatą historię, sięgającą pierwszych wieków chrześcijaństwa. Za najstarsze korzenie szopki uznaje się IV wiek naszej ery. Około 330 roku cesarzowa Helena poleciła wybudować w betlejemskiej grocie marmurowy żłóbek, aby upamiętnić narodziny Chrystusa. Z czasem miejsce to zaczęło przybierać formę stajenki z rzeźbami Świętej Rodziny i pasterzy, a autentyczności dodawały... żywe zwierzęta. Zwyczaj szybko zyskał popularność i wraz z pielgrzymami dotarł do Rzymu.

Za właściwego twórcę bożonarodzeniowej szopki uznaje się jednak świętego Franciszka z Asyżu. W 1223 roku w miejscowości Greccio zorganizował on pierwszą żywą inscenizację Bożego Narodzenia – z żłóbkiem, zwierzętami, światłem pochodni i Mszą Świętą odprawioną nad miejscem narodzin Jezusa. Pomysł poruszył wiernych i szybko rozprzestrzenił się po całej Europie, szczególnie za sprawą zakonów franciszkanów i dominikanów.

Na przestrzeni wieków szopki zmieniały swoją formę. Największy rozkwit tej tradycji nastąpił we Włoszech w XVIII wieku, gdzie tworzono rozbudowane kompozycje z dziesiątkami figurek wykonanych z wosku i terrakoty, osadzanych w scenerii ruin, grot i miasteczek. Do Polski zwyczaj wystawiania szopek dotarł w XIII wieku. Początkowo zajmowali się nim zakonnicy, później także osoby świeckie. Jedne z najstarszych zachowanych figur, powstałe około 1370 roku z fundacji księżnej Elżbiety Węgierskiej, do dziś można oglądać w kościele św. Andrzeja w Krakowie. Z czasem powstawały coraz bardziej okazałe inscenizacje, m.in. słynna szopka kapucynów w Warszawie z 1948 roku. Szczególne miejsce w polskiej tradycji zajmują szopki krakowskie – barwne, bogato zdobione konstrukcje inspirowane architekturą miasta. Tworzone od XIX wieku przez krakowskich rzemieślników, stały się prawdziwym fenomenem kulturowym i jednym z najbardziej rozpoznawalnych polskich symboli Bożego Narodzenia.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

XXI edycja konkursu „Mistrz ortografii”

Honorowy tytuł dla Jakuba Stefanowicza

Jakub Stefanowicz z Sołeczniaka został zwycięzcą dorocznego konkursu „Mistrz ortografii”.

Tak zdecydowała komisja w składzie: doc. dr Henryka Sokółowska – kierowniczka Centrum Języka Polskiego i Kultury Polskiej w Akademii Edukacji na Uniwersytecie Witolda Wielkiego; doc. dr Barbara Dwilewicz – wykładowczyni wymienionego wyżej centrum oraz Czesława Osipowicz – polonistka ekspert.

Uczestnikami XXI edycji konkursu „Mistrz ortografii”, tradycyjnie organizowanego przez Polską Macierz Szkolną na Litwie, byli uczniowie reprezentujący szkoły polskie w rejonach wileńskim, solecznickim, trockim oraz mieście Wilnie. Uczestnicy konkursu pisali dyktando pt. „Dzieje polskiej korony”.

Po sprawdzeniu prac pisemnych komisja postanowiła przyznać: Ho-

norowy Tytuł: „Mistrza Ortografii” w XXI edycji konkursu w 2025 r. Jakubowi Stefanowiczowi z Gimnazjum im. J. Śniadeckiego w Sołeczniakach (polonistka Grażyna Koczan).

Tytuł: I wicemistrza Emilii Piesko z Gimnazjum im. M. Bałińskiego w Jaszunach (polonistka

– Krystyna Turkot);

II wicemistrza Wiktorii Ilukowicz z Gimnazjum w Grzegorzewie (polonistka – Teresa Bielak).

Dodatkowo Komisja postanowiła wyróżnić następujących uczestników:

Alfredę Ewę Jurewicz – z Gim-

nazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie (polonistka Danuta Szejnicka)

Milanę Maciulewicz – z Gimnazjum im. Sz. Konarskiego w Wilnie (polonistka Lucyna Jaglińska)

Milię Bożerocką – z Gimnazjum im. J. Słowackiego w Bezdanych (polonistka Edyta Klimaszewska)

Stowarzyszenie Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna” wszystkim uczestnikom wręczyło za udział dyplomy oraz nagrody książkowe. Wszyscy uczestnicy mieli zapewniony catering oraz wycieczkę autokarową z przewodnikiem po Wilnie literackim i okolicach. Laureatom i wyróżnionym przyznano dyplomy oraz nagrody rzeczowe – w postaci smart watch.

Komisja gratuluje nagrodzonym uczestnikom, dziękuje za udział wszystkim uczniom, którzy przystąpili do dyktanda oraz składa podziękowania na ręce nauczycieli polonistów, którzy przygotowali uczestników konkursu.

Zadanie dofinansowane w ramach sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą w 2025 roku, za pośrednictwem Fundacji Pomoc Polakom na Wschodzie im. J. Olszewskiego w 2025 roku.

Dzień Patrona w Szkole Podstawowej im. Czesława Miłosza w Pakienie

Noblista odNowa

Nasza szkoła po raz kolejny świętowała Dzień Patrona – Czesława Miłosza. Tegoroczne obchody były pełne różnorodnych działań, które łączyły naukę, plastykę, sport i kreatywność uczniów.

W dniach 8-12 grudnia każdy uczeń mógł znaleźć coś dla siebie – od pracy z książką i ilustracją, przez zajęcia multimedialne, aż po aktywność sportową na świeżym powietrzu. Obchody pokazały, że twórczość Miłosza może być inspiracją nie tylko do refleksji literackiej, ale też do własnej kreatywności i współpracy. W ramach zajęć informatycznych uczniowie uczyli się obsługi aplikacji BookCreator, tworząc multimedial-

ne e-książki poświęcone patronowi. Dzięki temu młodzież mogła łączyć literaturę z nowoczesnymi technologiami. Na lekcjach języka angielskiego uczniowie poznawali twórczość Miłosza w przekładzie, słuchając jego wierszy w języku angielskim. Natomiast na lekcjach języka polskiego młodzież przypomniła biografię poety, czytała wylosowane wiersze i tworzyła ilustracje do wybranych cytatów, rozwijając wyobraźnię i wrażliwość artystyczną. Uczniowie klas początkowych przygotowali zakładki do książek, medale dla Miłosza, pisali wiersze i rysowali ilustracje do jego utworów. Klasa 10 wystawiła przedstawienie „Chłopomania”, które w zabawny i jednocześnie pouczający

sposób nawiązywało do społecznych i literackich problemów epoki. Tradycyjnie został zorganizowany Bieg Czesława Miłosza, w którym wzięli udział wszyscy uczniowie – od klasy 1 do 10. Wydarzenie to łączyło aktywność fizyczną z literacką pasją, a rywalizacja sportowa przeplatała się z twórczą atmosferą święta naszej szkoły. Tegoroczny Dzień Patrona był także częścią między przedmiotowego projektu „Czesław Miłosz odNowa”, który kontynuowaliśmy z ubiegłego roku. Celem projektu było rozwijanie kreatywności uczniów i angażowanie ich w interdyscyplinarne działania oparte na życiu i twórczości poety. Na korytarzach szkoły można podziwiać efekty

pracy – ilustracje, cytaty, a także filmik do piosenki stworzonej przez uczniów przy wsparciu sztucznej inteligencji, zamieszczony na kanale YouTube naszej szkoły. „Czesław Miłosz jest dla nas każdego roku naprawdę odNowa – jego słowa inspirują, uczą i prowokują do twórczych działań” – podkreśliła wicedyrektorka Irena Mazajło, pod-

sumowując projektową działalność. Obchody Dnia Patrona pokazały, że twórczość Miłosza inspiruje do kreatywności i promuje interdyscyplinarne podejście do nauki. Każdego roku Czesław Miłosz na nowo odkrywa przed nami swoje przesłanie i wciąż jest źródłem twórczej energii.

Alina Savanevičienė,
polonistka

Pokolenia pod jednym dachem

Dokończenie ze s. 1
jankowski, rektor kościoła pw. Miłosierdzia Bożego w Kowalczukach, ks. Henryk Naumowicz, samorządowcy, przedstawiciele Stowarzyszenia Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna”, dyrektorzy zaprzyjaźnionych placówek, przedstawiciele starostwa, a także

byli nauczyciele, uczniowie i rodzice. Na święcie szkoły był obecny wieloletni jej dyrektor Zygmunt Jaswin, który kierował placówką w latach 1992-2020.

Uroczyste obchody jubileuszu uświetniły występy artystyczne uczniów i prezentacja kroniki gimnazjum – książki „Pokolenia pod

jednym dachem”. Można było obejrzeć wystawę poświęconą dziejom szkoły.

Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczukach to ważny ośrodek polskiej społeczności w tej miejscowości, pielęgnujący tożsamość narodową, kulturę i tradycję. Szkoła została zbudowana w 1965

roku, choć historia szkolnictwa w tej miejscowości rozpoczęła się w czasach przedwojennych. Nauczanie odbywało się w językach polskim i rosyjskim, a w latach 1987-1993 – również litewskim. 15 grudnia 1999 roku, Uchwałą Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego, placówce nadano imię Stanisława Moniusz-

ki – słynnego polskiego kompozytora, dyrygenta i pedagoga, który przez 18 lat mieszkał i tworzył w Wilnie. Od 2005 roku nauczanie w kowalczuckiej szkole odbywa się wyłącznie w języku polskim, a w roku 2012 roku placówka uzyskała status gimnazjum.

Na podst. vrsa.lt, inf. wł.

Uhonorowano dzielnych mieszkańców i długoletnich strażaków

Za nienaganną służbę

W poniedziałek, 15 grudnia, Solecznicka Straż Pożarna zorganizowała uroczystość wręczenia nagród, podczas której uhonorowano dzielnych mieszkańców rejonu solecznickiego oraz długoletnich funkcjonariuszy Solecznickiej Straży Pożarnej.

Podczas uroczystości wyraził szczerą wdzięczność skierowaną do mieszkańców rejonu solecznickiego, którzy podczas pożaru budynku mieszkalnego w Białej Wacie w październiku tego roku, z narażeniem zdrowia i życia uratowali sąsiada oraz ugasili pożar przed przybyciem strażaków. Danuta Błażewicz i Andrzej Narkiewicz zostali odznaczeni przez Państwową Straż Pożarną odznaką „Za zasługi dla bezpieczeństwa mieszkańców”. Niestety, mieszkańcy nie mogli uczestniczyć w uroczystości; nagrody zostaną im wręczone później.

Podczas uroczystości uhonorowano również sześciu funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej w Solecznikach, którzy od lat z honorem i uczciwością służą mieszkańcom Litwy.

Za nienaganną i wzorowe wykonywanie obowiązków służbowych,

zostali oni odznaczeni odznakami Państwowej Straży Pożarnej „Za Zasłużoną Służbę” z okazji 20-lecia służby: dowódcy zmian dyżurnych Paweł Chaczkowski i Aleksander Fiodorowicz, kierownik zmiany dyżurnej Jewgienij Gachowicz, star-

si strażacy zmian dyżurnych Jurij Kulesz i Andrzej Kondratczyk. Za nienaganną i wzorowe wykonywanie obowiązków służbowych, starszy strażak dyżurny Witold Gładki został odznaczony odznaką Państwowej Straży Pożarnej „Za Zasłużoną

Służbę” z okazji 15-lecia służby. Funkcjonariusze otrzymali odznaczenia honorowe z rąk Erikasa Žalalisa, zastępcy szefa Wileńskiego Zarządu Straży Pożarnej i Ratownictwa Departamentu Ochrony Przeciwpożarowej i Ratownictwa przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Podczas uroczystości podkreślono, że praca strażaka to nie tylko zawód, ale także powołanie, które wymaga odwagi, odpowiedzialności, pracy zespołowej i nieustannej gotowości do niesienia pomocy. Nagrodzeni zostali uznani za wzór i inspirację dla całej społeczności. Kierownictwo Wileńskiego Zarządu Pożarnictwa i Pogotowia Ratunkowego w Solecznikach podziękowało wszystkim funkcjonariuszom za codzienną pracę, poświęcenie i wierność ślubowaniu, życząc im bezpiecznej służby, silnej jedności i pięknych nadchodzących świąt.

Na podst. salcininkai.lt

W centrum Kalwizek rozświetlono choinkę bożonarodzeniową

Oczekiwane wydarzenie

13 grudnia tego roku w Kalwizkach, w gminie Rudomino, odbyło się jedno z najbardziej wyczekiwanych wydarzeń – święto rozświetlenia choinki bożonarodzeniowej. Naturalna choinka została ozdobiona w klasycznym stylu: złotymi i czerwonymi bombkami oraz świetlistymi dekoracjami, które stworzyły wyjątkową, świąteczną atmosferę.

Najmłodszy mieszkańcy z niecierpliwością oczekiwali przybycia św. Mikołaja. Przy dźwiękach świątecznej muzyki dzieci otrzymały słodkie upominki, a o dobrą zabawę zadbał również przybyły na uroczystość miś.

Zwieńczeniem wydarzenia było uroczyste rozświetlenie choinki, którego dokonał św. Mikołaj z pomocą wszystkich uczestników. Święto zakończyło się imponującym pokazem

fajerwerków. W uroczystości wzięli udział znamienici goście: radna Samorządu Rejonu Wileńskiego Rūta Carik oraz starosta gminy Rudomino Józef Szatkiewicz, którzy złożyli mieszkańcom życzenia świątecznego nastroju, domowego ciepła oraz wielu pozytywnych emocji z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia.

Wydarzenie, realizowane w ramach projektu „Święto rozświetlenia choinki w Kalwizkach”, zostało zorganizowane przez Wspólnotę Gminy Rudomino. Projekt był współfinansowany przez Samorząd Rejonu Wileńskiego. Partnerami projektu byli: VŠĮ „SIGNUM INTER” oraz Centrum Kultury w Rudominie.

Przewodniczącą Wspólnoty Gminy Rudomino, Władysław Kaczanowski, podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji uroczystości: Gminie Rudomino,

sołtysowi wsi Kalwizki Arturowi Kuzurze, członkom wspólnoty – za ich wkład w realizację projektu – a

także firmie „Vilniaus paukštynas” za piękne prezenty dla dzieci oraz gościom, którzy znaleźli czas,

aby wziąć udział w wydarzeniu.

Inf. i zdjęcia: Wspólnota Gminy Rudomino

Budowanie stabilności i dobrobytu w regionie

Dokończenie ze s. 1 litewskich inwestycji. Zaznaczył, że rozwój infrastruktury transportowej, integracja rynków energetycznych, wspólne inwestycje w nowoczesne technologie oraz zwiększenie wymiany handlowej to kluczowe elementy budowania stabilności i dobrobytu w regionie. Wskazał, że takie inicjatywy nie tylko wzmacniają pozycję obu państw w Europie, ale również tworzą nowe możliwości dla przedsiębiorców, sprzyjają innowacjom i podnoszą konkurencyjność gospodarek.

W uroczystości udział wzięli m.in. minister spraw wewnętrznych Władysław Kondratowicz, wiceminister finansów Janusz Kizieniewicz, wiceminister gospodarki i innowacji Waldemar Urban, wiceminister transportu i komunikacji

Roderikas Žiobakas, wiceminister zdrowia Daniel Naumovas, liczni przedstawiciele ambasad akredytowanych w Republice Litewskiej, posłowie na Sejm RL, przedstawiciele polskich i litewskich spółek działających na obu rynkach. Wydarzenie uświetnił recital wileńskiej wokalistki Moniki Jodko oraz pianistka Yana Serbina.

Statuetki Polish Business Awards 2025 wręczono:

• **Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych SA**

Nagroda za długoletnią współpracę na rynku litewskim, a w szczególności za ubiegłoroczny wybór PWPW SA przez władze litewskie jako dostawcy paszportów biometrycznych i znaków akcyzy. To nie tylko uznanie dla najwyższej

jakości produktów firmy, ale także potwierdzenie wzajemnego zaufania i bliskiej współpracy między Polską a Litwą w tak kluczowych obszarach usług publicznych.

• **Spółce Etanetas UAB**

Nagroda dla firmy będącej pionierem Internetu światłowodowego na Litwie, za jej działalność na polskim rynku technologii informacyjno-komunikacyjnych, a w szczególności za znaczący wkład w rozwój i popularyzację telewizji internetowej (IPTV) w Polsce. Znaczenie działalności firmy na rynku polskim zostało docenione i uhonorowane ważnymi nagrodami branżowymi.

• **Spółce Advanced Protection Systems SA**

Nagroda za zacieśnianie współpracy między Polską a Litwą w dzie-

dzinie obronności i bezpieczeństwa, w szczególności za podpisanie umowy na dostawę stacjonarnych systemów wykrywania i neutralizacji bezzałogowych statków powietrznych na potrzeby ochrony krytycznej infrastruktury energetycznej na Litwie, co przyczyni się bezpośrednio do zwiększenia odporności regionu i wschodniej flanki NATO.

• **Spółce Ignitis Group/Ignitis Renewables**

Nagroda za zaangażowanie w rozwój sektora odnawialnych źródeł energii w Polsce, w szczególności za uruchomienie w 2025 roku farmy wiatrowej „Silesia II” w województwie opolskim o zainstalowanej mocy 137 MW. Wraz z ukończoną rok wcześniej farmą wiatrową „Silesia I”, projekt ten stanowi obec-

nie jedną z największych elektrowni wiatrowych w Polsce, znacząco przyczyniając się do zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym.

• **Polsko-Litewskiej Izbie Handlowej**

Nagroda specjalna w związku z 10-leciem istnienia Izby, za istotny wkład w tworzenie korzystnego klimatu stosunków gospodarczych między Polską i Litwą, wspieranie dynamicznego rozwoju handlu między oboma krajami oraz napływu inwestycji, a także za zaangażowanie w eliminowanie przeszkód we współpracy biznesowej między firmami z Polski i Litwy.

Serdecznie gratulujemy wszystkim laureatom!

Inf. Ambasady RP

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyzny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy! Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 18-24 grudnia 2025 r.

- 18 grudnia 1899 r. urodził się w Wilnie Stefan Burhardt, filozof, bibliotekarz, bibliograf, muzykolog, dyrektor Państwowej Biblioteki im. Wróblewskich. Zmarł w 1991 r. w Toruniu.
- 19 grudnia 1998 r. w Solecznikach został odsłonięty drugi na Litwie pomnik Adama Mickiewicza.
- 20 grudnia 1860 r. urodził się Rafał Radziwiłłowicz, lekarz psychiatra, profesor USB, założyciel i dyrektor kliniki i szpitala psychiatrycznego w Wilnie, który mieścił się na Antokolu przy ul. Letniej (Vasaros).
- 21 grudnia 1798 r. w Wilnie zmarł Wawrzyniec Gucewicz, architekt, profesor Uniwersytetu Wileńskiego. Zaprojektował ratusz i katedrę w Wilnie, kościół w Suderwie.
- 21 grudnia 2015 r. wilnianin Adam Jurewicz założył internetową encyklopedię Wilna i Wileńszczyzny – www.wilnopedia.lt.
- 22 grudnia 1927 r. Polskie Radio w Wilnie po raz pierwszy transmitowało nabożeństwo z Kaplicy Ostrobramskiej.
- 23 grudnia 1791 r. urodził się Adam Benedykt Jocher, słynny wileński bibliograf, pracownik biblioteki Uniwersytetu Wileńskiego.
- 23 grudnia 1910 r. w Wilnie urodził się Seweryn Butrym, aktor. Studiował polonistykę na USB. Grał w filmach polskich – „Miasto nieujarzmione”, „Młodość Chopina”, „Krzyżacy”, serialach – „Stawka większa niż życie”, „Lalka”, „Polskie drogi”, „Tajemnica Enigmy”, „Rodzina Połanieckich”. Zmarł 21 grudnia 1981 r. w Warszawie.
- 23 grudnia 1932 r. zmarł Wiktor Staniewicz, matematyk, profesor i rektor USB.
- 23 grudnia 1982 r. w Białej Wacie zmarł ks. Leopold Chomski, profesor Seminarium Duchownego, prefekt Gimnazjum im. króla Zygmunta Augusta w Wilnie.
- 24 grudnia 1876 r. w Lipsku urodził się Jan Obst, historyk, dziennikarz, założyciel Muzeum Adama Mickiewicza w Wilnie. Zmarł 9 grudnia 1954 r. Pochowany został we wsi Rubno.
- 24 grudnia 1994 r. ukazał się pierwszy numer gazety rejonu wileńskiego „Przyjaźń” w językach polskim, litewskim i rosyjskim. Od 2002 r. – „Tygodnik Wileńszczyzny”.

Stefan Burhardt – dyrektor Państwowej Biblioteki im. Wróblewskich

Stefan Burhardt urodził się 18 grudnia 1899 r. w Wilnie. Był synem Michała Innocentego i Antoniny Bogumiły z Medeszków. Początkowo uczył się w domu zdając egzaminy eksternistycznie, następnie uczęszczał do Gimnazjum Stowarzyszenia Nauczycielstwa Polskiego w Wilnie. W 1916 r. wstąpił do tajnej Polskiej Organizacji Wojskowej (POW). W 1918 r. wstąpił do Samoobrony Wileńskiej. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej 1920 r. W 1921 r. zdał maturę przed specjalną komisją Uniwersytetu Stanisława Batorego i jesienią zaczął studiować filozofię i historię na Wydziale Humanistycznym. Odbierał wykłady i ćwiczenia u wybitnych uczonych, m. in. u Witolda Lutosławskiego. Burhardt szczególnie interesował się filozofią ścisłą. Równocześnie pobierał naukę w klasie fortepianu Wileńskiego Konserwatorium Muzycznego, którą ukończył w 1923 r. Odbił praktykę biblioteczną w dziale naukowym Biblioteki Publicznej i Uniwersyteckiej w Wilnie. W dzienniku „Słowo”, gdzie pracował w latach 1923-1927, pełnił obowiązki administratora, korektora oraz sekretarza redakcji.

W 1927 r., rozprawą „Życiowe znaczenie filozofii”, przygotowaną pod kierunkiem profesora T. Czeżowskiego, uzyskał stopień doktora filozofii. Następnie podjął pracę w Bibliotece Uniwersyteckiej jako kierownik Działu Czytelnictwa. W

latach 1928-1930 był dyrektorem kościelnej Biblioteki Synodu Ewangelicko-Reformowanego w Wilnie.

W 1934 r. został mianowany przez Ministerstwo Wyznań Reli-

gijnych i Oświecenia Publicznego dyrektorem Wileńskiej Państwowej Biblioteki im. Wróblewskich. Biblioteka ta była jednym z największych państwowych księgozbiorów naukowych II Rzeczypospolitej. Została ona otwarta i przekazana czytelnikom 22 czerwca 1939 r. W tym samym budynku mieściła się Biblioteka Szkoły Nauk Politycznych Europy Wschodniej, którą również kierował. Dzięki pracy w bibliotece mógł prowadzić rozwiniętą działalność badawczą z zakresu teorii i praktyki bibliografii regionalnej oraz realizować swoje ambicje naukowe. W latach 1929-1937 corocznie publikowano na łamach „Ateneum Wileńskiego” jego „Bibliografię do historii ziem Wielkiego Księstwa Litewskiego za lata 1929-1936”. Bur-

hardt aktywnie działał w Wileńskim Kole Bibliotekarzy Polskich. Na III Ogólnopolskim Zjeździe Bibliotekarzy Polskich w Wilnie w 1932 r. pełnił funkcję sekretarza. W tymże roku przebywał na stażu w British Museum. Jako zapalony filatelista należał do Związku Filatelistów i Numizmatyków, którego był prezesem od 1924 do 1939 r.

W czasie II wojny światowej był nauczycielem historii, języka polskiego i języków obcych w tajnej szkole w Bieniakoniach i Podwyrzyskach. Działał też w AK.

Po wojnie w czerwcu 1945 r. przybył do Torunia. Tam współorganizował uniwersytet, który przybrał nazwę Uniwersytet Mikołaja Kopernika. W latach 1945-1949 był dyrektorem Biblioteki Uniwersyteckiej. Opracował kilkanaście biogramów, przede wszystkim bibliotekarzy związanych z Wilnem i Toruniem, do Polskiego Słownika Biograficznego i Słownika Pracowników Książki Polskiej.

Stefan Burhardt prawie czterdzieści lat pracował nad największym dziełem swojego życia, jakim jest katalog polonezów polskich i obcych, które znajdują się w bibliotekach polskich, w Londynie, Paryżu, Rzymie, Sztokholmie, Wiedniu i Nowym Jorku. Burhardt opisał polską muzykę polonezową z lat 1831-1981.

Zmarł 6 grudnia 1991 r. w Toruniu.

* **Rada Naczelna Akcji Wyborczej Polaków na Litwie-Związku Chrześcijańskich Rodzin** składa najserdeczniejsze życzenia dla członkini Rady Naczelnej AWPL-ZChR **Lucyny KOTŁOWSKIEJ** z okazji Dnia Urodzin. Mocnego zdrowia, zadowolenia z wykonywanej pracy, dużego szacunku od ludzi, pozytywnych emocji i radości w każdym dniu. Niech Matka Ostrobramska ma w Swej opiece przez długie lata.

* Czcigodnemu księdzu **Dariuszowi STAŃCZYKOWI** w Dzień Imienin przesyłamy wiązanek biało-czerwonych róż. Życzymy ludzkiej życzliwości, dobrego zdrowia, wielu pomysłów, dążenia ciągle do celu, długich lat życia na kapłańskiej drodze.

Wilnianie

* Nasi bliźnięta **Ela i Tomek JAWELSCY** 21 grudnia obchodzą 25 urodziny. Kochani nasi, rąbek nieba Wam uchylę i losowi szepnę: nie żałuj zdrowia naszym „małym” i znaczącą drogę ich życiową sukcesami, pieniędzmi i miłością! Sto lat! **Dziadkowie Halina i Piotr Jawelscy**

* Z okazji Urodzin **Melanii ALEKSIUK** życzymy zdrowia, opieki Boskiej i pociechy z rodziny. Kochana Melu, jeśli kiedy smutek poczujesz, a oczy zeszkłają się łzami, pamiętaj, że jesteśmy zawsze z tobą sercem i myślami. Niech każdy promyk dzisiejszego dnia będzie jak promyk słońca, który oświeci drogę wszędzie.

**Rektor Ryszard Kuźmo,
kabarecik i słuchacze PUTW**

Z całego serca

* Z okazji pięknego jubileuszu 75. urodzin, członkini wspólnoty parafialnej Ruchu Miłosierdzia Bożego w Mickunach, **Jadwidze MILEWICZ**, z całego serca życzymy, aby Jezus Miłosierny błogosławił w dalszej doczesnej wędrówce życiowej, darząc ją zdrowiem i opieką.

Czciociele Miłosierdzia Bożego parafii mickuńskiej

* Z okazji Dnia Urodzin **Danucie JUROŁAJT** i życzymy dużo szczęścia, mocnego zdrowia, radości, uśmiechu, pogody ducha, miłości najbliższych, spełnienia najskrytszych marzeń. Niech Bóg błogosławi i obdarza swoją łaską i pokojem.

**Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych,
zespół wokalny „Mickunianka”**

* Z okazji pięknego jubileuszu 90-lecia **Alicji PODOLSKIEJ** składamy szczerze życzenia: mocnego zdrowia jak skała na długie jeszcze lata, żebyś mogła nadal cieszyć się życiem i dziękować Panu Bogu za Jego stałą opiekę. Tradycyjnych 100 lat i jeszcze więcej pod czułym okiem Bożej Opatrzności.

Katolickie Stowarzyszenie Polaków na Litwie

* Szanownej Pani **Marinie NAUMOWEJ** z okazji pięknego Jubileuszu Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia: dużo zdrowia, pogody ducha, niegasnącej radości oraz wielu ciepłych chwil spędzonych w gronie bliskich.

Niech każdy dzień przynosi życzliwość i uśmiech, a Boża łaska towarzyszy Pani na każdej drodze życia. Wszystkiego, co najlepsze

życzy Koło ZPL w Bezdanych

* Szanownemu Panu **Janowi SAWELOWI** z okazji pięknego Jubileuszu Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia: dużo zdrowia, pogody ducha, niegasnącej radości oraz wielu ciepłych chwil spędzonych w gronie bliskich.

Niech każdy dzień przynosi życzliwość i uśmiech, a Boża łaska towarzyszy Panu na każdej drodze życia. Wszystkiego, co najlepsze

życzy Koło ZPL w Bezdanych

* „Choć życie szybko przemija,
odciska na duszy ślad,
a my wciąż tacy sami,
tylko przybywa nam lat...”

Szanowno Pani dr **Mario BUTRYMOWICZ**, a dla nas po prostu miła koleżanko Marysiu!

Świętujesz dziś piękny jubileusz Urodzin, na który składają się godnie przeżyte lata. Twoje dokonania naukowe i zaangażowanie były największym i najistotniejszym sensem oraz celem Twojej pracy pedagogicznej. Niech zostaną one źródłem Twojej dumy i satysfakcji. Gratulujemy Ci wspaniałego jubileuszu i życzymy przede wszystkim krzepkiego zdrowia, życzliwych przyjaciół, sympatii otoczenia oraz pięknych wspomnień i refleksji. Dziękujemy Ci za Twój mądry bagaż wiedzy, za szczerą i życzliwą poradę oraz zawsze miłe słowa, kierowane pod adresem koleżanek 18 promocji Wileńskiej Szkoły Pedagogicznej.

Przedświąteczne spotkanie pracowników
Centrum Kultury w Rudominie

Wyjątkowa prezentacja

10 grudnia pracownicy Centrum Kultury w Rudominie mieli wyjątkowe, przedświąteczne spotkanie, które w tym roku miało niezwykle inspirujący i twórczy charakter. Uczestnicy udali się do malowniczej miejscowości Szyłany (lit. Šilėnai), gdzie czekał na nich program pełen tradycji, historii i regionalnych smaków.

Pierwszym punktem spotkania była wizyta w przepięknym Centrum Edukacyjnym „Džiaugsmo dirbtuvės”, które od lat popularyzuje dziedzictwo kulinarne regionu. Założycielka ośrodka, Regina Žemaitienė, przygotowała dla gości wyjątkową prezentację dotyczącą historii pierników. W jej zbiorach znalazła się imponująca kolekcja pierników, form i wzorów, obejmująca okres od XV wieku aż po czasy współczesne. Pracownicy mogli nie tylko podziwiać te unikatowe eksponaty, lecz także spróbować własnych sił w dekorowaniu pierników. Każdy uczestnik stworzył autorski wzór, poznając tradycyjne techniki zdobienia. Duże zainteresowanie wzbudziła również nowoczesna cukiernicza drukarka, która umożliwia przenoszenie dowolnych rysunków na powierzchnię pierników i ciasteczek — przykład, jak tradycja może łączyć się z innowacją.

Po części edukacyjnej uczestnicy udali się do miejscowego kościoła Najświętszej Maryi Panny w Szyłanach. O historii świątyni opowiedział administrator filii w Ciechanowiskach – Waldemar Dudoit. Przybliżył on dzieje kościoła, jego architekturę oraz znaczenie zgromadzonych w nim starych naczyni liturgicznych, dzieląc się przy tym ciekawostkami związanymi z życiem parafii i lokalną tradycją.

Przedświąteczne spotkanie okazało się niezwykle udanym wydarzeniem, które połączyło twórczość, historię, edukację oraz wspólne celebrowanie nadchodzących świąt. Uczestnicy wrócili z Szyłan zachwyceni atmosferą, bogatsi o nową wiedzę i pełni inspiracji do dalszej pracy kulturalnej.

Organizatorem spotkania było Centrum Kultury w Rudominie z dyrektorką Wioletą Cereszką na czele.

Z lotu ptaka

11 grudnia w Centralnej Bibliotece Samorządu Rejonu Wileńskiego odbyło się otwarcie wystawy fotografii lotniczej Andriusa Repšysa. Goście mogli spojrzeć na Rudomino z lotu ptaka, odkrywając z wysokości nowe układy form i geometryczne wzory w dobrze znanych miejscach. Wydarzenie stało się ważną częścią programu Rudomino – Mała Stolica Kultury Litwy 2025.

W otwarciu udział wzięli starosta gminy Rudomino, Józef Szatkiewicz, który podkreślił radość z lokalnych inicjatyw i rosnącej aktywności kulturalnej. Dyrektor Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego, Mirosław Wojciulewicz, podziękował artyście i uczestnikom, zaznaczając, że wystawa jest pięknym efektem współpracy, kreatywności i dbałości o lokalną tożsamość.

Uczestnicy wysłuchali historii powstania wystawy, a artysta opowiedział o swojej twórczej metodzie – o momentach, w których miasto i krajobraz, oglądane z ponad codziennej perspektywy, zaczynają tworzyć wielowarstwowe opowieści. Repšys mówił o pragnieniu „nadania spojrzeniu lekkości i wysokości” oraz o pokazaniu miejsc w sposób, którego na co dzień nie dostrzegamy. Z lotu ptaka Rudomino staje się miastem znaków, form i rytmów, w którym łączą się geografia, architektura i codzienne życie mieszkańców.

Goście mogli z bliska poczuć, jak powstawały prezentowane fotografie – z długiej obserwacji, spokojnego tempa i uważnego śledzenia światła oraz cienia. Autor podkreśla, że zdjęcia nie są jedynie dokumentacją, lecz wizualną topografią, w której rzeczywistość zamienia się w metaforę: ulice z lotu ptaka przypominają naczynia krwionośne, a infrastruktura układa się jak miejska tkanka. Podczas wydarzenia szczególnie wybrzmiał fakt, że rozpoznając na zdjęciach rudomińskie skwery, ścieżki i budynki, uczestnicy widzieli je w nowym, niemal poetyckim świetle.

W dyskusjach poruszano technikę fotografowania, możliwości dronów i przede wszystkim to, jak zmienia się nasze postrzeganie miejsca, gdy oglądamy je z lotu ptaka.

„Ci, których kochamy, nie umierają nigdy – odchodzą tylko przed nami.” (Antoine de Saint-Exupéry)

Z głębokim smutkiem i poruszeniem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Dominiki SZŁUIŃSKIEJ, uczennicy klasy 4 Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu.

Rodzinie Szłuińskich składamy najszczerze wyrazy współczucia oraz kondolencje. Łączymy się z Państwem w bólu i żałobie, zapewniając o naszej pamięci, modlitwie oraz duchowym wsparciu w tym niezwykle trudnym czasie.

Odejście Dominiki jest ogromną stratą dla całej społeczności szkolnej. Na zawsze pozostanie w naszej pamięci jako część wspólnoty, którą współtworzyła.

Niech wspomnienia, miłość bliskich oraz wiara przyniosą Państwu ukojenie i siłę do przejścia przez czas żałoby.

Spółeczność Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu

PODZIĘKOWANIE

5 grudnia w Kowalcukach na placu przed starostwem ustawiono piękną choinkę. Każdy podziwiał imponujący wygląd wspaniałe udekorowanego placu. Mieszkańcy, dzieci i młodzież, którzy uczestniczyli w wesołej zabawie z Mikołajem przy choince są bardzo wdzięczni za uroczystość zapalenia świec na choince. Serdecznie dziękujemy starostwu w Kowalcukach.

Mieszkańcy

„Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe” (z Listu św. Pawła do Galacjan, Ga 6,2)

Słowa te są dla nas zachętą do tego, byśmy wspierali blźnich w dźwiganiu ich ciężaru, gdy sami opadają już z sił.

Podzielamy ból, smutek i żal oraz składamy wyrazy szczerego współczucia Rodzinie i Bliskim z powodu nagłej i przedwczesnej śmierci Justyny MACKIEWICZ.

Wiara, nadzieja i miłość niech pomogą ukończyć bolesne rozstanie, a czas żałoby niech będzie wielkim rozważaniem nad tajemnicą przemijania.

Spółeczność Gimnazjum im. ks. Józefa Obrebskiego w Mejszagole

Podzielamy ból i smutek oraz składamy wyrazy głębokiego i szczerego współczucia Jolancie Bobina z powodu śmierci ukochanej MAMY.

Dyrektor oraz społeczność gimnazjalna

**Gimnazjum
im. św. Rafała Kalinowskiego
w Niemiezu**

Historyczne zwycięstwo

Siatkarki włoskiego Savino del Bene Scandicci po raz pierwszy w historii zdobyły klubowe mistrzostwo świata. W finale turnieju rozegranego w Sao Paulo pokonały drużynę Joanny Wołosz – Prosecco Doc Imoco Conegliano 3:1 (30:28, 25:19, 21:25, 25:23).

Triumf mickunianek

Tenisistki z Mickun wygrały drużynowe mistrzostwa Litwy w tenisie stołowym w kategorii wiekowej juniorów (urodzonych w 2010 roku i młodszych), które odbyły się w Solecznikach. Przed dwoma tygodniami mickunianki triumfowały w turnieju juniorskim.

Laskarze na podium

Drużyna laskarzy z rejonu wileńskiego wywalczyła trzecie miejsce w turnieju o halowe mistrzostwo Wilna. Tytuł najlepszego bramkarza turnieju przypadł w udziale Patrykowi Kumpickiemu.

Pierwsze trafienie

Piłkarz młodzieżowej reprezentacji Polski Kacper Potulski strzelił gola dla FSV Mainz, a jego zespół – zamykający tabelę – sensacyjnie zremisował w Monachium z liderem Bayernem 2:2. To pierwsze w karierze trafienie 18-letniego obrońcy w Bundeslidze.

Sześć medali łyżwiarzy

Polscy łyżwiarze sześć razy stanęli na podium podczas zawodów Pucharu Świata w łyżwiarstwie szybkim w norweskim Hamar. Zawody w Norwegii były ostatnią szansą na wywalczenie kwalifikacji do przyszłorocznych igrzysk olimpijskich.

Zaczęli od zwycięstwa

Siatkarze Aluroni CMC Warta Zawiercie pokonali w brazylijskim Belem miejscowy Volei Renata 3:2 (25:19, 25:27, 25:19, 20:25, 16:14) w swoim pierwszym meczu klubowych mistrzostw świata. KMS odbywają się od 1989 roku. Polskie drużyny czterokrotnie stanęły na podium. PGE Skra Bełchatów w latach 2009-10 sięgnęła po wicemistrzostwo, a w 2012 r. zdobyła brąz. Z kolei w 2011 roku Jastrzębski Węgiel przegrał w finale.

Mistrzostwa Świata piłkarek ręcznych w Holandii i Niemczech

Dominacja Norweżek

Norwegia pokonała w Rotterdamie Niemcy 23:20 (11:11) w finale mistrzostw świata piłkarek ręcznych, których współorganizatorami były Holandia i Niemcy. To piąty tytuł w historii imprezy dla tej reprezentacji.

Gola otwarcia finału z rzutu karnego rzuciła Nora Mork. Niemki przyjęły szalone tempo zaproponowane przez faworyzowane Norweżki i po 6. minutach tablica wskazywała remis 4:4. Drużyna Markusa Gaugscha często wykorzystywała lepsze warunki fizyczne od Skandynawek i jako pierwsza wypracowała dwubramkowe prowadzenie (7:5).

Na więcej nie pozwalała 45-letnia bramkarka Katrine Lunde, dla której były to ostatnie duże zawody międzynarodowe. Norweżki szybko zdołały wyrównać. Ponad 7-minutowy brak kolejnych trafień z ich strony powodował, że były jednak na minimalnym minusie. Kolejny remis (10:10) zawdzięczają po wykorzystaniu rzutu z 7 metra przez Mork.

Po zmianie stron liderka Norweżek Henny Reistad trzema golami szybko przypomniała o sobie. Tym razem to Niemki zaczęły grać nieskutecznie i notowały po raz pierwszy stratę trzech bramek. Po

Norweżki po raz piąty wywalczyły tytuł mistrzyń świata, dominując w turnieju i chociaż Niemki próbowały powstrzymać rozpędzonych Skandynawek, ale nie dały rady

indywidualnej akcji Nieke Kuehne (49.) rywalizacja znowu była nierozstrzygnięta. Po kolejnym trafieniu Reistad (20:18) tytuł najlepszej strzelczyni turnieju został przypisany do jej nazwiska.

W finałowym minutach Norweżki grały zespołowo do najlepiej ustawionej zawodniczki. To przyniosło efekty w postaci trafień do bramki strzeżonej przez Katharinę Filter i na koniec piątego w historii tytułu

mistrzyń świata. Poprzednie trofea ta skandynawska reprezentacja fektowała w latach 1999, 2011, 2015 i 2021.

Żadna drużyna nie zdominowała tak bardzo tegorocznych mistrzostw świata jak Norwegia. Przed finałem z Niemcami, zespół Ole Gustava Gjerkstada wygrał wszystkie osiem meczów różnicą co najmniej dziewięciu bramek. Siedem z tych zwycięstw było dwucyfrowych.

Warto wspomnieć, że Norwegia miała tylko trzech trenerów od 1994 roku – Marit Breivik, Thorira Hergeirssona i Gjerkstada – przy czym ten ostatni objął stanowisko w 2025 roku i po raz pierwszy poprowadził drużynę w ważnych rozgrywkach międzynarodowych.

Wcześniej w meczu o brązowy medal Francja wygrała z Holandią 33:31 po dogrywce. Polska została sklasyfikowana na 11. miejscu.

Plebiscyt FIFA – Dembele i Bonmati najlepszymi zawodnikami w 2025 roku

Uznanie zasług Paris Saint-Germain

Francuz Ousmane Dembele z Paris Saint-Germain zwyciężył w plebiscycie FIFA The Best na najlepszego piłkarza 2025 roku na świecie. Wśród kobiet triumfowała po raz trzeci z rzędu Hiszpanka Aitana Bonmati z Barcelony. Polacy nie zostali wyróżnieni w żadnej kategorii.

Dembele zdobył z PSG poczwórną koronę: triumfował w Lidze Mistrzów, krajowej ekstraklasie, Pucharze Francji i Superpucharze Francji. Dotarł także do finału klubowych mistrzostw świata.

Obecnie kontuzjowana Bonmati, która do gry wróci dopiero za kilka miesięcy, była z kolei z Barceloną najlepsza w ekstraklasie, Pucharze Hiszpanii i Superpucharze Hiszpanii. W sezonie 2024/25 osiągała te sukcesy wraz m.in. z Ewą Pajor. Polka także była nominowana do nagrody FIFA, ale nie znalazła się w czołowej trójce. Ponadto w lipcu Hiszpanka została uznana za najlepszą zawodniczkę tegorocznych mistrzostw Europy, w których piłkarki z Półwyspu Iberyjskiego dotarły do finału.

W uznaniu zasług Paris Saint-Germain laureatami zostali też inni przedstawiciele tego klubu: Włoch Gianluigi Donnarumma, który latem przeniósł się do Manchesteru City, został ogłoszony najlepszym bramkarzem, a Hiszpan Luis Enrique – najlepszym trenerem drużyn męskich.

Ponadto w najlepszej drużynie sezonu znalazło się łącznie sześciu piłkarzy, którzy mieli swój udział w historycznym sezonie paryżan: Donnarumma, Dembele, Marokańczyk Achraf Hakimi, Ekwadorczyk Willian Pacheco oraz Portugalczycy Nuno Mendes i Vitinha. Listę uzupełniają: Holender Virgil van Dijk (Liverpool), Anglik Cole Palmer (Chelsea Londyn) i Jude Bellingham (Real Madryt) oraz Hiszpanie Pedri i Lamine Yamal (obaj Barcelona).

W tej kategorii nominowani byli Wojciech Szczęsny, który był też wśród ośmiu nominowanych do nagrody dla najlepszego bramkarza, oraz Robert Lewandowski.

Najlepszą trenerką drużyn kobiecych już po raz piąty w karierze została Sarina Wiegmann. Holenderka poprowadziła reprezentację Anglii do mistrzostwa Europy. Nagrodę dla najlepszej bramkarki otrzymała jedna z jej podopiecznych Hannah Hampton, która nie tylko pomogła w obronie tytułu, ale też zdobyła krajową potrójną koronę ze swoim klubem Chelsea Londyn (ekstraklasa, Puchar Anglii i Puchar Ligi).

Hampton otwiera też listę piłkarek, które trafiły do najlepszej jedenastki sezonu, złożoną z przedstawicielek tylko trzech klubów. Z Chelsea trafiła na nią także Lucy Bronze, z Arsenalu Londyn, triumfatora Ligi Mistrzyń: Lea Williamson, Hiszpanka Mariona Caldentey oraz Alessia Russo, a z Barcelony: Irene Paredes, Ona Batlle, Bonmati, Patricia Guijarro, Claudia Pina i Alexia Putellas.

Hiszpanka Aitana Bonmati po raz trzeci uznana została za najlepszą piłkarkę roku, a Francuz Ousmane Dembele tytuł zdobył po raz pierwszy

Najbardziej efektowną bramkę zdaniem głosujących zdobył wśród mężczyzn Argentyńczyk Santiago Montiel dla Independiente Buenos Aires (przewrótka zza pola karnego), a wśród kobiet Meksykanka Lizbeth Ovalle dla Tigres UANL (tzw. „scorpion kick”).

Nagrodę Fair Play otrzymał Andreas Harlass-Neuking, pracujący od 30 lat jako lekarz klubowy ekipy Jahn Regensburg. W kwietniowym meczu 2. Bundesligi w Niemczech uratował życie jednemu z kibiców drużyny przeciwnej, skutecznie go reanimując i stabilizując jego stan w celu bezpiecznego transportu do szpitala.

Z kolei nagroda kibiców trafiła do przedstawicieli fanów irackiego klubu Zakho SC. W maju, przed rozpoczęciem spotkania z Al-Hudood, wrzucili oni na murawę tysiące pluszowych maskotek, które następnie zebrano i подарowano dzieciom zmagającym się z problemami zdrowotnymi.

Zwycięzców większości kategorii plebiscytu wyłoniły liczące się w równym stopniu głosowania kibiców, kapitanów i selekcjonerów męskich i kobiecych drużyn narodowych oraz przedstawicieli mediów.

Nagroda FIFA dla najlepszego piłkarza roku na świecie przyznawana jest od 1991 r. W 2020 r. i 2021 r. odbierał ją Robert Lewandowski. W latach 2010-2015 plebiscyt potoczył się ze Złotą Piłką magazynu „France Football”, ale obecnie znów są to osobne plebiscyty.